

MAMĂ, TATĂ, SUNT OK!

POVEȘTI DIN FOLCLORUL STUDENTESC

-2024-

Editori:

Adomnicăi Vlad
Băldean Denisa-Nicoleta
Bimbirel Gabriel-Marian
Chinan Ariana-Ruxandra
Cioban Daniel
Cujbă Adrian-Gabriel
Dan Andrei
Danci Vlăduț-Cristian
Făt Daniela-Roxana
Feher Krisztina-Bianka
Gheorghe Adrian
Gherman Oana
Hebian Raluca-Francesca
Hotea Alexandra
Humă Ioana-Serena
Mocanu Oltin-Vlad
Năsăudean Sorana-Maria
Nistor Maria-Cipriana
Oprea Ariana-Ioana
Petric Maria-Petronela
Piesciuc Ștefan-Vladislav
Popescu Sergiu-Ionuț
Rad Lorena
Rotariu Georgiana
Rus Arca-Maria
Rus Melisa-Alberta
Sărăcilă Gheorghe-Lucian
Schmotzer Karla-Izabela
Stanțieru Mădălina
Stegăroiu Andreea-Alexandra
Szabo-Iancu Valdy
Tivadar Krisztina-Noemi
Țuligă Bianca-Nicoleta-Teodora
Ungureanu Daniel-George
Ursu Milena-Camelia
Venczel-Oros Alexia-Alberta
Vreme Ovidiu
Zai Victor-Ioan

Notă de la editori:

Studentia este văzută ca perioada de tranziție de la copilărie la viața de adult. Că perioada aceea în care deseori alegem să plecăm de acasă într-un oraș mai mare pentru că orice pare mai frumos și mult mai plin de oportunități decât locul în care am crescut. E etapa aceea a vieții când realizăm că suntem pe cont propriu, că vasele trebuie spălate pentru că nu o să le spele nimeni în locul nostru, când realizăm că mâncarea trebuie făcută atunci când se termină pachetul de la părinți, când banii trebuiesc drămuți pentru că frigiderul nu se umple singur. Dar mai este și momentul acela în care ne lovim de singurătate, de lipsa prietenilor de acasă, de nevoia de ne forma un nou grup și a face cunoștință cu noi tipologii de oameni. Mai este văzută și ca intervalul în care vedem ce înseamnă greul real al unui examen, experimentăm stresul sesiunii și anxietatea ne cuprinde. Însă, tot în aceeași măsură, nu ne lăsăm acaparați doar de cărți, seminare, laboratoare și suporturi de curs... mai mergem și la cluburi, baruri, ori facem voluntariat, ne luăm un job să ne ajute cu banii, aplicăm la intership-uri, ori ambele.

Viața de student este văzută de restul în multe moduri, dar fiecare este diferită în felul ei. Toate poveștile studenților au un iz de umor, un iz de tristețe, un iz de teamă, un iz de fericire, un iz de împlinire. Așadar, am vrut să ne lăsăm inspirați de poveștile acestora. Fie că e vorba de actuali studenți, fie că e vorba de foști studenți, fie că au ales drumul unei facultăți tehnice, fie că au fost mai pasionați de zona umanistă, fie de cea artistică, ori de băncile domeniului militar.

Noi suntem o echipă de studenți din cadrul Facultății de Științe politice, Administrative și ale Comunicării, care la sfârșit de licență s-au gândit să împărtășească digital cum văd studenții din România tot ce înseamnă studentia: de la cum a fost prima lună în facultate, la prima sesiune, ori la cum s-au integrat într-un nou colectiv, cum au trecut peste anumite hop-uri, ori chiar, ce momente amuzante vor să spună mai departe sau chiar cum au reușit să se descurce cu banii când au dat de nou. Aprecierea muncii depuse de noi pentru a realiza această carte ne dorim să se ducă în întregime spre Fundația Charis, care este o fundație creștină non-profit din România/Olanda. Dorim să îngrijim de cei vulnerabili din societate, indiferent de mediu.

Răspunsurile studenților:

I

Facultate: Facultatea de Economie și Administrare a Afacerilor

Specializare: Management

An de studiu: 2

Nume: Timur C.

Pentru Timur prima lună de facultate a însemnat acomodare. “Vedeam o sumedenie de copii înspăimântați de locul nou în care au venit. Încercam să mă acomodez cât mai rapid și să-mi cunosc noii colegi mai bine, fapt ce nu s-a putut întâmpla în prima lună.” Iar legat de prima sesiune “a fost un „fenomen” neclar pentru că nu înțelegeam consecințele unui posibil eșec, însă primul examen e precum primul pas, după devine mai ușor.” Integrarea într-un nou colectiv nu a fost un hop greu de trecut, deoarece a afirmat că pentru acesta “a fost ușor pentru că sunt destul de sociabil, deși nu s-au legat conexiuni din primele săptămâni din cauza timidității unora.” Desigur că au apărut și momente de anxietate, Timur declarând: “Am simțit anxietate când am văzut că se formează biserițe, iar eu eram la mijloc și nu mă încadrăm nicăieri 100% “. Iar, din fericire, banii nu au fost neapărat o problemă “nu am avut probleme majore cu banii din prisma faptului că am început să primesc bani din activitatea sportivă pe care o desfășurăm.”

II

Facultate: Facultatea de Științe Politice, Administrative și ale Comunicării

Specializare: Științe Politice

An de studiu: 1

Nume: Bianca B.

Pentru Bianca prima lună de facultate “a fost puțin derutantă până am început să înțeleg clădirile facultății și să mă împrietenesc cu oameni faini.”. De asemenea, ne-a afirmat despre prima sesiune faptul că “a fost mai ușoară decât credeam, probabil pentru că lumea din jurul meu era panicată și a exagerat mereu multitudinea de informație care trebuie învățată, dar totul a fost extrem de bine”. Aceasta a continuat să aibă noroc în decursul anului, “integrarea nu a fost grea, mă așteptam să fie mai greu, dar am avut norocul să cunosc oameni foarte deschiși în prima mea săptămână din facultate.” Cu toate acestea, parcursul ei nu a fost lipsit de emoții, resimțind anxietate “chiar dacă sunt o persoană foarte deschisă, care își face prieteni repede, am fost foarte anxioasă când a început facultatea, fiind o lume complet diferită și nouă.” De asemenea, nici pentru Bianca nu a existat problema banilor, reușind să își găsească un job care să o ajute "am lucrat full time la un magazin din mall, deci problema banilor a fost rezolvată, dar nu aveam așa de mult timp liber pe cât îmi doream să am."

III

Facultate: Universitatea Tehnică Cluj Napoca
Specializare: Electronică, Telecomunicații și Tehnologia Informației
An de studiu: absolvent
Nume: Roxana T.

Prima lună de facultate pentru Roxana a fost "o schimbare enormă, plină de anxietate și nerăbdare, presupun. Eram super încântată să îmi fac prieteni noi, dar în același timp aveam un nod în gât constant, fiind printre necunoscuți. Pot să spun că sentimentul de fericire și libertate din prima lună l-a depășit pe cel de anxietate." Iar prima sesiune a purtat-o pe aceasta printr-o multitudine de stări "nopti nedormite, trăiam doar cu Cola și energizante. Eram zile și zile în sala de lectură de la cămin. Faptul că eram mulți împreună cu aceeași problemă în față, examenul de mâine, a fost și un punct comun despre care să mai facem o glumă și să râdem de necazurile noastre." Când vine vorba de integrarea sa în noul colectiv aceasta a afirmat: "având în vedere că am stat la cămin și nu am cunoscut pe nimeni de acolo, am încercat să mă integrez cât de repede. Grupurile de prieteni s-au schimbat, dar am încercat să fiu deschisă la orice prietenie." Roxana ne-a povestit că a resimțit anxietatea în experiența ei ca studentă la început de drum "eu, de fel, sunt o persoană anxioasă, deci anul întâi este plin de momente anxioase și plin de momente de prima dată. Primul șoc a fost când m-a lăsat tată în camera de cămin și am realizat că o să locuiesc cu trei străine într-o cameră de acum înainte, fără să le văd măcar o dată fața, dar norocul a făcut să ne înțelegem foarte bine." La capitolul gestionarea banilor aceasta ne-a confesat că "pot să spun că mi-a trebuit puțin timp să îmi distribui banii; în primele trei zile la Cluj am rămas fără bani, asta m-a trezit puțin la realitate. Nu pot să mănânc doar în oraș, să merg în fiecare seară la cocktailuri, să iau doar Boltul doar pentru că nu știam ce bus să iau." Și cum viața de student nu vine doar cu greutate, una dintre amintirile amuzante trăite de aceasta ca studentă a fost: "mi-am dus pisica la o oră de laborator; atunci o promisem și varianta era să nu merg deloc sau să vin cu pisica. Domnul profesor m-a lăsat să o am cu mine, doar că toată lumea era prea distrasă de ea (la fel și eu), așa că nu prea am făcut multe și ne-a lăsat să plecăm acasă mai repede."

IV

Facultate: Facultatea de Științe Politice, Administrative și ale comunicării

Specializare: Comunicare și relații publice

An de studiu:1

Nume: Iulia T

Iulia a spus că pentru ea prima lună de facultate a fost “ca o avalanșă emoțională. Am simțit pentru prima dată libertatea și fericirea de a ști că poți avea deplină grijă de propria persoană. Am cunoscut oameni minunați și am avut parte de momente pline de noi senzații.* Cât despre prima sesiune din viața ei, „nu se poate compara cu Bac-ul, a fost destul de simplu de gestionat toată situația, am încercat să mă ocup de fiecare materie pe rând și să nu mă stresez foarte tare pentru a nu mă pierde.” Întrebată fiind de integrarea în colectiv, aceasta ne-a afirmat că a fost „destul de ușoară, am ieșit cu foarte mulți oameni diferiți și am încercat tot timpul să cunosc oameni. Nu am făcut niciodată parte dintr-un grup și exact asta am încercat și la facultate, să cunosc oameni diferiți din mai multe domenii și medii.” De asemenea, până în momentul actual nu a trecut nici prin vreun episod anxios care să îi pună bețe în roate studenției, dar nici printr-o experiență amuzantă pe care să o împărtășească. Dacă ne ducem în zona financiară, însă, aceasta și-a încercat șansa la independență „am preferat să și lucrez în timpul facultății și asta mi-a ușurat acest aspect. Am vrut de la bun început să fiu pe picioarele mele fără ajutorul părinților, dar evident că au fost momente când nu aveam destui bani să plătesc chiria. Am preferat să muncesc mai mult sau să cer ajutorul prietenilor pentru scurt timp.”

V

Facultate: Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor

Specializare: Management

An de studiu:3

Nume: Andreea Ș

Pentru Andreea începutul vieții ca student s-a desfășurat în pandemie, totul fiind online „Primul an, semestrul 1 a fost cu totul online, a fost un haos total. Nu știam pe ce site să mă uit, să mă loghez, nu avem absolut deloc informațiile necesare pentru a începe cu bine un nou capitol din viața mea . În al doilea semestrul (abia atunci am revenit la „normal,, în format fizic), alt moment debusolant total deoarece nu știam sălile, cum erau repartizate sau denumite ele. Profesorii credeau că știm absolut orice materie din primul semestru făcut online...se înșelau amarnic, noi eram totali paraleli cu facultatea din cauza online-ului „ Cu toate acestea, prima sesiune se pare că „ a fost efectiv un fleac... examenele la noi sunt grilă așa ca totul online devine cu mult mai ușor față de fizic.” Când lucrurile nu merg așa cum ne dorim, mai ales când vine vorba de studiile noastre, apar și anumite schimbări „în primul an, am fost pe Contabilitate și Informatică de gestiune; pentru mine, personal, a fost cel mai greu an posibil, cu enorm de multe schimbări din toate părțile. După terminarea primului an de facultate, am decis să îmi schimb specializarea și să mă duc pe Management, cel mai bun lucru făcut vreodată. Schimbarea specializării a venit și cu schimbarea de colectiv, unde a fost una foarte grea; viitori manageri sunt foarte răi între ei și nu comunică deloc cu alții (opus la ceea ce se poate aștepta de la un manager), dar am reușit să găsesc o persoană de încredere în care să mă pot baza și ajuta la nevoie... dintr-un colectiv de 26...”. Presiunea socială poate fi și ea un factor ce duce la anxietate, la fel cum experimentează și Andreea: „anxietatea e în fiecare zi, din punct de vedere personal. Ca fată, trebuie să arăți cât de cât la nivelul facultății, să fii la curent cu toate; nu mai spun de răutățile care se spun la un curs și te fac să te simți anxios.” De asemenea, și banii au fost pentru aceasta încă un element în plus de stres „în primul an, eu am fost la taxă. Părinții mei și-au permis doar să plătească taxa, nu și ce ar mai fi pe lângă (manuale scoase la xerox). Am fost nevoită să muncesc într-un call-center part-time pentru a avea și bani de buzunar, acolo puțini, dar să îmi permit să am manualele scoase la xerox.” Cerându-i-se să împărtășească o experiență amuzantă cu noi, aceasta ne-a afirmat faptul că nu își amintește nimic de genul acesta, dar ține să specifice ceva mai puțin amuzant din viața ei ca studentă „am o experiență destul de rigidă legată de facultate; am experiențe cu profesori care îi fac pe elevi proști și incompetenți, profesorii bărbați care se dau la studente... și tot așa.”

VI

Facultate: Universitatea de Medicină și Farmacie Victor Babeș

Specializare: Nutriție și dietetică

An de studiu: 3

Nume: Ioana M.

Ioana a dezvăluit că pentru ea adaptarea în primul an de facultate a fost un proces rapid. „Trecerea de la liceu la facultate mi-a trezit o parte din instinctele de viitor adult. Am învățat să mă descurc singură și să-mi gestionez cât se poate de bine timpul. Nu spun că a fost ușor, dar motivația proprie a fost cea care m-a scos învingătoare.” Totuși, prima sesiune a găsit-o pe aceasta cu un mixt de sentimente „Fiind la Medicină, mi-am dat seama că standardele profesorilor sunt foarte ridicate și eu trebuie să mă ridic la această înălțime. Am trecut de la agonie la extaz atunci când am fost pusă în a alege între studiu și timpul de altădată pe care îl pierdeam fără să sesizez. Sigur, am reușit să ies din această încercare pentru că mi-am spus că asta mă văd făcând și nimic altceva. Această vocație mă va ajuta să ajung la ascensiunea dorită. Nu este suficient să fii talentat; trebuie să muncești pentru ca acest talent să încolțească și să dea cele mai frumoase roade.” Pentru ea, adaptarea într-un nou colectiv a fost, surprinzător de rapidă și deloc prematură, „am dat peste oameni faini cu aceleași pasiuni ca și mine. M-am bucurat că am regăsit printre aceștia câteva persoane pe care le consider acum a doua familie. Ca în orice colectiv, trebuie să fim realiști și sinceri, există și tensiuni, dar contează cum reușim să gestionăm situația. Noi am reușit, în ciuda acestor controverse, să rămânem un colectiv unit care nu uită cu ce scop a pornit la drum.” Deși acomodarea cu un nou colectiv a fost rapidă, unul dintre motivele pentru care Ioana a simțit anxietate pe parcurs a fost „în momentul în care mi-am dat seama că sunt departe de casă și unele lucruri pe care le simt nu pot să le exteriorizez și rămân în sufletul meu. Am reușit prin diverse activități constructive care m-au ajutat să îmi canalizez energia într-un mod corespunzător și să depășesc acea perioadă din viața mea.”. Cu toate acestea, se pare că Ioana nu s-a lăsat copleșită de anxietate și atunci când a venit vorba de a strânge bani „în primul an de facultate mi-am luat viața în propriile mâini și m-am angajat să îmi demonstrez mie că pot să fiu independentă și să nu mai depind financiar de familie. Cu toate că studiez la o facultate destul de complexă, am reușit cu brio să fac față atât job-ului, cât și facultății. Am lucrat pentru o aplicație de nutriție, contribuind mai mult pe partea de informare și design. În prezent, mă preocup de propria mea afacere; mi-am deschis o firmă și realizez planuri alimentare și diete pentru cei care își doresc o schimbare din punct de vedere alimentar.” Cu siguranță viața la medicină nu este doar una plină de momente încordate, Ioana a împărtășit la final cu noi o experiență amuzantă a acesteia „când am mers în club în anul doi de facultate și am revenit la cămin dimineața când colegele mele deja se pregăteau să plece la cursuri. Am adormit pe un scaun și nu m-am trezit până când ele nu au revenit de la cursuri. Ca să fie povestea completă, am primit și o clanță în cap, scaunul unde stăteam eu fiind exact lângă ușă.”

VII

Facultate: Facultatea de sociologie și asistență socială

Specializare: Master- Managementul serviciilor sociale, în trecut: licență-Asistență socială

An de studiu: 1 Master

Nume: Niculina-Andreea H

Perioada pandemiei a prins-o și pe Niculina în primul an de facultate „Am prins primul an în perioada pandemiei; știam că vreau să fac o facultate, așa că în vara anului 2020 am aplicat pentru Asistență Socială și Psihopedagogie Specială, dar am intrat la Asistență Socială, pe locuri speciale dedicate persoanelor cu handicap. Evident, am fost foarte fericită că mi-am îndeplinit visul de a intra la facultate, pentru că știam că asta vreau să fac; dar nu știam pe ce specializare să merg, pentru că inițial voiam să dau la psihologie simplă, unde am și dat în 2019 și am susținut admiterea, dar nu am intrat, pentru că era concurență foarte mare. Primul an a fost interesant, dar și monoton. Spun asta pentru că mi-am dorit să fiu la facultate, fiind o nouă etapă a vieții, dar monoton, pentru că deja eram doar online și nu am simțit în totalitate viața de student, așa cum ar trebui, plus că deja grupulețele între colegi au început să se formeze și fiecare era cu fiecare și pentru fiecare și cam atât. În per ansamblu, a fost interesant că am aflat informații noi interesante.” Măsurile de siguranță fiind respectate, iar orele online, evident că și examenele din prima sesiune au fost tot online, fapt pentru care, aceasta ne-a povestit: „Știam că va fi diferit față de liceu; de aceea, nu știam ce mă așteaptă, dar, cu bine, am reușit treptat să mă organizez și am învățat și, astfel, am fost integralistă. Evident, am dat examenele online.” Cât despre integrarea într-un nou colectiv, s-a dovedit a fi un proces cu impact major pentru aceasta „dar pentru mine a fost și interesant că am cunoscut diverși oameni. Cu puținele persoane pe care le-am cunoscut în timpul studenției, am legat prietenii foarte interesante care durează și acum, chiar dacă, după absolvirea facultății, fiecare a luat-o pe drumuri separate” Anxietatea acesteia a fost provocată mai ales de probleme discriminatorii „știam că lumea poate mă va judeca datorită contextului dizabilității și chiar am simțit momente când nu am fost primită în alte grupuri pentru că nu "sunt ca ei" sau nu sunt "de-a lor". Dar, până la urmă, ce contează? Nu mi-a păsat, pentru că cantitatea e doar de fațadă; calitatea persoanelor e mai presus de orice. Să fim serioși, în orice facultate se creează așa-zisele "bisericuțe". În rest, nu am simțit anxietate; am luat lucrurile natural.” Problema banilor nu a apărut în acest context, vorbind de perioada pandemiei, Niculina era acasă.

VIII

Facultate: Facultatea de Istorie și Filosofie
Specializare: Istorie
An de studiu:3
Nume: Denis Călușer

Denis a văzut prima lună de facultate ca o perioadă de trecere între două două medii, „Prima lună de facultate a reprezentat pentru mine o adevărată perioadă de tranziție între mediul liceal și mediul universitar. Am depășit cu succes această perioadă datorită perseverenței mele și dorinței de a ajunge exact unde mi-am propus.” Legat de prima sesiune acesta ne-a povestit că „a fost pentru mine cu "de toate", deoarece a fost sesiunea în care mi-am dat seama dacă domeniul istoriei este ceea ce îmi doresc să profez. Desigur, în această sesiune te confrunți cu tot felul de stări negative (anxietate, nesiguranță, lipsa stimei de sine, etc.). Am depășit aceste stări prin motivația de care am dat dovadă (de exemplu: "Când simt că nu mai pot ...tot mai pot puțin"). De asemenea, nici integrarea nu a fost cu probleme „ m-am integrat destul de rapid în noul colectiv, deoarece sunt o persoană extrovertită ("sufletul petrecerilor"). Am și o fire destul de deschisă cu ceilalți colegi, fapt ce m-a ajutat să mă integrez în noul colectiv. „ Pe lângă toți factorii amintiți până acum ca fiind parte din motivele anxietății studenților, Denis s-a confruntat „de multe ori cu anxietatea provenită din cantitatea enormă de informație pe care trebuia să o rețin, proiectele ce trebuiau finalizate la timp, etc. Dar, am trecut peste toate aceste situații cu ajutorul lui Dumnezeu și a credinței mele.” Situația organizării cheltuielilor a fost pentru acesta ceva destul de dificil „ fiind orfan de un părinte a fost destul de greu să gestionez cheltuielile mele din timpul facultății și mai ales într-un oraș precum Cluj-Napoca. Pentru a depăși acest impediment am fost nevoit să renunț la unele cheltuieli care nu erau neapărat necesare.” Pentru a încheia într-o notă amuzantă răspunsurile lui Denis, acesta ne-a povestit o experiență dintr-un teambuilding „ în care la întoarcere, cineva a apăsă butonul de urgență a autocarului UBB doar din curiozitate. Curiozitatea acestei persoane a dus la o "pauză de țigară" de 10 minute, deoarece șoferul autocarului a fost nevoit să oprească autocarul care avea un sistem de oprire a motorului într-un timp scurt de la apăsarea butonului de urgență.”

XIX

Facultate: -
Specializare: Fizică Medicală
An de studiu: Absolvent
Nume: Deea C.

Povestea studenției Deei începe tot în pandemie, „am făcut primul an de facultate în pandemie și nu am simțit nimic. Totul a fost online și atenția mea la cursuri și seminarii a fost zero.”, de asemenea „prima sesiune a fost insesizabilă. La examene a fost destul de ușor de copiat... drept urmare, nu am rămas cu nicio informație relevantă.” Datorită contextului pandemic „integrarea nu a fost chiar atât de dificilă... e ca și cum aș fi avut prieteni virtuali... relații nu foarte apropiate.” Greul a început pentru aceasta abia în momentul în care facultatea a început fizic „mai puternice au fost sentimentele de anxietate după ce am venit fizic la facultate. Colegii pe care îi cunoscusem online nu mai erau aceiași oameni pe care îi știam și totul era confuz pentru mine, mai ales că nu simțeam pe nimeni apropiat, deși ne știam de un an.” În continuare, singurele momente care au făcut-o să dea piept cu viața reală de student au fost atunci când lucrurile s-au întors la normal „în primul an de facultate am stat acasă, la părinți. Însă în al doilea an am simțit nevoia să mă angajez. Clujul este un oraș scump și eu provin dintr-o familie cu 5 copii, asta aducea automat niște dificultăți financiare.”

X

Facultate: Facultatea de științe economice și administrarea afacerilor

Specializare: Management

An de studiu: 3

Nume: Peter Melinda

Povestea Melindei începe cel puțin interesant „prima luna din facultate a fost plină de entuziasm; emoții dar și evidențiată printr-o "sete" de cunoaștere. Totuși; această stare a dispărut; deoarece după o zi de cursuri; am fost diagnosticată cu Covid-19. Atunci a trebuit să rămân în carantină timp de 2 săptămâni chiar în perioada cea mai importantă din punctul meu de vedere ; unde aveam ocazia de a-mi cunoaște colegii și profesorii. Însă a fost o experiență interesantă pentru că a trebuit să reușesc să țin pasul cu materia și cu temele de echipă pe care le aveam de realizat atunci când m-am întors și să mă reintegrez în colectivitate.” Trăind momente de început de studenție de neuitat, aceasta identifică și prima sesiune ca fiind una memorabilă: „pot spune că prima sesiune în viața unui student este de neuitat. De ce spun asta ? Pentru că în primul an am auzit tot felul de povești; că profesorii oferă niște examene mai ușoare datorită faptului că suntem la început; alții erau de părere că va fi cea mai grea sesiune pentru că nu ne-am lovit de ea niciodată . Pot spune că pentru mine a început prost pentru că primul examen al meu a fost grilă unde am obținut nota 4 ; dar am trecut cu punctul din oficiu. M-a demoralizat total această "performanță"; dar am avut noroc cu 2 colege de-ale mele care mi-au fost alături după examen și am reușit să mă pun pe picioare pentru a învăța mai bine pentru restul examenelor. Au fost niște emoții puternicele când toți eram puși într-o sală imensă (așa o vedeam noi) de amfiteatru cu o foaie în față și 2 ore în care să scrii tot ceea ce știi despre subiect sau să rezolvi cerințele. Unii profesori apelau la stimularea creativității în rezolvarea subiectelor; un lucru total nou pentru noi.” Când vine vorba de integrarea în noul colectiv aceasta își amintește ca fiind un proces greu „integrarea într-un colectiv este diferită pentru orice fel de persoană. Pentru mine, datorită lipsei pe care am avut-o în prima săptămână de facultate pot spune că m-am integrat mai greu. Am crezut că o dată cu înscrierea la facultate; colegii nu vor mai fi împărțiți în "biserițe" și că vom fi un colectiv. Totuși, ca și colectiv am fost și suntem în continuare uniți, ne ajutăm destul de mult între noi și comunicăm chiar dacă fiecare are anumite persoane cu care stă frecvent. Eu consider că m-am integrat bine fiind și o persoană comunicativă și deschisă.” Tot cadrul academic este și cel care i-a fost motiv de anxietate de cele mai multe ori „unul dintre momentele în care m-am simțit anxioasă a fost la prima prezentare de proiect pe care am avut-o. Aceasta a fost realizată în grup, am încercat să mă calmez cu gândul că nu toți colegii vor fi atenți spre mine și că voi reuși să transmit informația pe care am studiat-o pentru a putea să o prezint. Totuși, a fost un moment în care am simțit că m-am pierdut total. Nu știam să ne conectăm la videoproiector, parcă toți colegii atunci erau foarte atenți la mine, judecându-mă pentru ce spun, dar totul era în capul meu.

Pot spune că a fost unul dintre cele mai grele momente ale mele în care m-am simțit foarte prost.” Deea a ales să își ia viața în mâini și să își găsească un job pentru a-și putea gestiona mai ușor veniturile „în primul an am reușit să mă angajez la un magazin de haine dintr-un centru comercial din oraș. Prima data am lucrat zilier printr-o companie externă; iar apoi managerul din acel magazin mi-a propus să mă angajez. Am lucrat part-time; 20 de ore pe săptămână. Salariul era destul de bun pentru norma pe care am lucrat-o. Pot spune că a fost o experiență care m-a ajutat să văd cum este lucrul în echipă și viziunea asupra banilor era diferită fiind muncii de mine . Pe de altă parte; am învățat să-mi gestionez mai bine timpul pentru a reuși să fac și facultatea în paralel. Am avut parte de o managera extraordinară care a făcut tot posibilul să am programul de muncă în afara orelor de curs ceea ce m-a ajutat enorm să pot frecventa cursurile. „

XI

Facultate: Facultatea de științe politice, administrative și ale comunicării

Specializare: Proiectarea cercetării

An de studiu: 1 master

Nume: Andra D

La fel ca pentru mulți dintre studenți, și Andra a prins primul an de facultate în pandemie „Totul era nou: programul, materiile, oamenii - în sfârșit învățam ce voiam și ce îmi plăcea. Am stat acasă primul an, „generația COVID”. Acum nu îmi mai pare așa rău. Sunt sigură că toate lucrurile care s-au întâmplat în viața mea și-au avut rostul. Aveam caiete separate, încă voiam să fiu old-school. M-am mutat repede pe laptop. Deschideam camera la fiecare seminar. La cursuri, nu; îmi era rușine. Eram extrovertită cu porția. Îmi era frică puțin că lumea nu m-ar plăcea. Cred că m-am uitat prea mult la "Mean Girls", căci la scurt timp am fost adăugată într-un grup de fete pe WhatsApp. Prima lună a fost intrigantă, amuzantă și plină de „moment WTF”. Mi-a plăcut foarte mult.” La fel de entuziasmată a părut să pară și de prima sesiune, „You can call me a nerd, am învățat mult și mi-a plăcut la nebunie. Am avut un singur 9.” De asemenea, aceasta ne-a povestit despre perioada ei de integrare că „Nu a fost ușor, dar nici foarte greu. Personal, îmi vine mult mai ușor să vorbesc cu o singură persoană și să construiesc o relație cu ea, ca mai apoi să ne devenim reciproc ‘persoana de confort’ astfel încât să ne vină mai ușor să ne băgam și în alte grupuri. Nu e mereu ușor să îți faci prieteni noi, dar cred că poți găsi ceva de vorbit și relationat cu oricine.” Prioritatea problemei gestionării banilor a apărut pentru aceasta abia după ce pandemia a luat sfârșit, „Am stat acasă în primul an, I can't relate. Dar în al doilea an, când m-am mutat la Cluj, în chirie, pot spune că a fost mai bine decât mă așteptam. Faza amuzantă e că acum, în primul an de master, în cămin, pare că am uitat tot ce știam despre gestionarea banilor. But it gets better, cred că e vorba de priorități.”

XII

Facultate: Facultatea de Farmacie

Specializare: Farmacie

An de studiu: Absolventă

Nume: Iulia T.

Începutul vieții de studentă pentru Iulia a fost un amalgam de entuziasm pentru noua experiență și legăturile de acasă „prima lună de facultate a fost ca un vis. Nu știam ce mă așteaptă. Dar, cu o săptămână înainte, am avut parte de un tur al facultății organizat de studenții din an mai mare. Ne-au arătat locațiile unde vom avea laboratoarele și cursurile. Însă, nu înțelegeam ce înseamnă "LP" (laborator practic) și care este diferența dintre acesta și curs. Ulterior, am aflat că laboratoarele erau obligatorii, iar cursurile facultative (acum nu mai este așa). Dar era cald, frumos, ne plimbam dintr-un loc în altul în pauze. Ce a fost nasol din experiența personală: faptul că am avut un iubit toxic la distanță care voia să afle constant ce fac și nu am apucat să schimb prea multe vorbe cu colegile pentru că se uita pe orar și îmi scotea ochii că am avut pauză 10 minute, de ce nu l-am sunat. Ca un sfat: nu vă luați iubiții cu voi la facultate decât dacă e ceva serios și nu e gelos/posesiv. Din decembrie a devenit mai ușor că mi-am făcut curaj să îi dau papucii.” Totodată, prima sesiune a fost pentru aceasta un eveniment despre care nu știa mare lucru „Nu știam cu ce se mănâncă. Nimeni nu știe cu ce se mănâncă. Fiecare are parte de o experiență unică atunci când vine vorba de prima sesiune, prima expunere la stres. Prima mea notă a fost 5 și am fost tristă, iar apoi am realizat că 5-ul e sfânt și că nemulțumitului i se ia darul. Dacă îți place ceea ce studiezi și ești curios, treaba o să meargă ușor. E foooooarte multă informație, dar toată lumea o lasă pentru sesiune. Chiar dacă spui că te apuci din timp, doar te minți singurel/singurică. Așa că bucură-te de toată experiența facultății și de timpul liber. În semestrul 2 din primul an am avut o restanță și am plâns de am rupt cămașa de pe mine că voiam să fiu integralistă în primul an. Am luat restanța aia și apoi în anul 2 am avut vreo 3 restanțe, dar eram deja calită. Am reușit să fiu integralistă și să iau bursa după anul 4. Așa că orice lucru rău se întâmplă ca tu să te bucuri mai mult de un lucru bun mai târziu în viață. (Bursele se dădeau pe un an întreg, nu pe semestru).” Integrarea datorită unui viciu pare să fie un lucru la care nu s-au gândit mulți, dar Iulia ne-a povestit că „Pentru mine a fost ușor deoarece sunt fumătoare (nu încurajez asta), însă astfel am reușit să-mi fac o prietenă între colegile cu care lucram împreună la laboratoarele practice. Am fost șefa de serie în anul 1 pentru că mereu am vrut la liceu/generală să fiu șefa clasei și m-am gândit că este o oportunitate pentru mine să îmi exercit aceste calități. Din anul 3 până în anul 5 inclusiv am fost șefa de an și am organizat examenele și mi-a plăcut foarte mult acea parte, deși uneori era enervant că primeam multe întrebări repetitive în vacanță despre restanțe de la colegi, când eu eram... în vacanță și paralelă cu ce se întâmpla. În principiu, am reușit să îmi fac prieteni mai ușor decât a liceu și să creez conexiuni. „Dacă ne-a povestit că pentru ea sesiunea a fost inițial ca o necunoscută, după ce a dat piept cu aceasta, a devenit și factorul anxietății ei: „Plângeam în sesiune din cauza stresului și a frustrării că prietenii de la poli se distrau în

timp ce eu trebuia să învăț și nu mă puteam distra cu ei. Aveam palpitații și emoții înainte de examene, deoarece colegii pe hol încă mai învățau sau discutau subiecte și eu nu îmi aminteam anumite lucruri și îmi pare foarte rău că i-am lăsat să mă afecteze, ar fi trebuit să îmi pun căștile cu muzică. Aveam o colegă foarte anxioasă care îți transmitea starea ei, chiar dacă veneai relaxat la examen, starea ei te făcea să fii anxios ca ea și să te panichezi că nu știi nimic. Ai impresia că nu ai reținut nimic, că ai creierul gol, dar în fapt nu e așa. E doar creierul tău panicat care pompează în tine frica, trebuie doar să îți păstrezi calmul. Ce se poate întâmpla rău? Să pici la taxa? Să pierzi bursa? Eeee, o să ai restanță și uneori restanța e și ea o mărire. Ca șef de an am avut anxietate în momentul în care profesorii îmi dădeau planificarea peste cap a examenelor.” De asemenea, Iulia își amintește că gestionatul banilor a fost un proces foarte greu „părinții îmi plăteau chiria (stăteam 4 fete în apartament cu 2 camere). Și uneori aveam doar 50 de lei pe săptămână, noroc de sfântul pachet de la mămică și de Lidl-ul din apropiere. Mâncam supă la plic și biscuiți cu lapte.” Desigur că pentru aceasta viața de student nu a venit doar cu momente grele, a adus odată cu ea și amintiri amuzante pe care le-a împărtășit cu noi „în primul an de facultate, am stat până noaptea târziu să învăț, pentru că așa funcționa creierul meu mai bine și așa a funcționat 5 ani de zile, pe modul bufniță. Am terminat de învățat, mă simțeam pregătită. Mi-am pus vreo 5 alarme, 6:45-7:10, în intervalul ăsta. Tocmai că atunci e cel mai dulce somn pe care îl poți avea. Și tot am închis alarmele rând pe rând, uitându-mă la ceas și notând în cap: "mai am încă una și la asta mă scol din pat". Culmea a fost că abia la 7:45 m-a trezit colega de cameră și mi-a zis: "Tu nu ai examen azi?". Am sărit din pat, m-am uitat la ceas, am început să mă alarmez, în 5 minute m-am îmbrăcat și am ieșit pe ușă. În vreo 10 minute am ajuns la facultate (am alergat), norocul meu a fost că stăteam aproape. Și la 8 fix eram în sala de examen, noroc că profesorii au venit mai târziu. O altă poveste ar fi că mi-a pus mama la pachet aproape 2 kg și am coborât cu o stație mai devreme și a trebuit să îl car pe jos, de am făcut răni la mâini și a doua zi febră musculară.”

XIII

Facultate: Medicină
Specializare: Medicină
An de studiu: absolvent
Nume: Dorian H.

Dorian ne-a povestit că nu își amintește să fi trecut prin prima lună de facultate cu dificultate „prima lună de facultate pot spune că a fost perioada de adaptare pentru mine la un spațiu nou, oraș nou și colectiv nou... Datorită felului meu excentric, pot spune că a fost ușor să mă fac remarcat și mi-a fost ușor să socializez și să leg prietenii cu colegii mei.” Când vine vorba de prima sa sesiune, a abordat totul cu seriozitate și „pentru prima sesiune, am tras cu dinții, vorba vine, pentru a-mi demonstra că acest drum pe care l-am ales este cel potrivit pentru mine și mi-am demonstrat că se poate, în ciuda dificultății examenelor.” Anii de medicină sunt mulți și lungi, așadar, integrarea lui Dorian nu a fost una dificilă deloc „fiind o fire excentrică, sociabilă și cu acel "lipici" la oameni, mi-a fost destul de ușor să mă integrez în alt colectiv și a fost o plăcere să cunosc oamenii lângă care aveam să mă dezvolt timp de 6 ani.” Însă, în toți acești 6 ani, au apărut și momente anxioase pentru acesta „în tot parcursul meu prin facultate, mai exact 6 ani de facultate, 1176 de zile de facultate, 12 sesiuni, 55 de examene scrise, 315 zile de sesiune, am avut un singur moment de anxietate în care am simțit că e momentul să mă las de facultate, și acela a fost momentul în care mi-am picat un examen a treia oară și mi-a rămas restanța pe următorul an... Atunci a fost momentul în care am zis că facultatea aceasta nu este pentru mine și e cazul să mă las și să mă gândesc la altceva.” Întrebat fiind de cum a stat cu gestionarea banilor în studenție, acesta ne-a povestit că „am învățat de mic să cheltuiesc puțin și să gândesc pe ce cheltuiesc bani... Pot spune că am știut și am învățat să fac economie la principalul meu viciu, mai exact shoppingul, și am învățat să pun bani deoparte în caz de zile negre.”

XIV

Facultate: Facultatea de Litere

Specializare: LLR LLM

An de studiu: absolvent

Nume: Erica G.

Începutul vieții de student pentru Erica a fost unul lipsit de probleme, era „o distracție totală. Nu eram conștientă de greul ce urma să se întâmple.” Lucru care nu a continuat și în momentul în care a apărut perioada examenelor „nu știam ce se întâmpla, de ce avem examene la 7 dimineața. Am avut examen la practica limbii (pe 3 ore se întindea examen scris și după oral) învățasem toată noaptea și am adormit la jumătatea examenului. Nu m-a trezit nimeni deși erau 3 profi examinatori care se plimbau prin amfiteatru. M-am trezit singură și mai aveam 30 de minute și jumătate de examen de rezolvat. L-am luat cu 6.” Întrebată dacă i s-a părut dificil să se integreze într-un nou colectiv aceasta ne-a mărturisit că „A fost și n-a fost. Evitam colegii "Eu nu-ți dau cursurile că nu e problema mea, eu vreau să rămân la buget, nu mă interesează de tine." Și mă lipeam cu "E curs, hai să mergem la cafea că la seminar predă același lucru." „Aceasta a mai adăugat și faptul că nu își amintește să fi avut episoade anxioase, în schimb, banii au fost o problemă „propun să se închidă MegaImage, că mi-a mâncat toți banii. Lucram la Stradivarius ca Sales Assistant pe 5 ore. O mizerie de salariu, 1000-1200 de lei, cât să-mi ajungă de chirie și mâncare. Stăteam cu încă două prietene și rămăsesem toate 3 fără bani și ne-am apucat să scotocim prin toate gențile, gecile, portofelele și am strâns 50 de lei și am mai găsit un bon căzut în spatele frigiderului. Am mers să luăm ceva să ne ajungă să mâncăm o săptămână, să gătim ceva. Plus un pachet de țigări. Ne descurcam să păcălim foamea și nevoia de țigări.” Și cum viața de student nu vine doar cu probleme în sesiune și cu banii, ci mai vine și cu momente amuzante, Erica ne-a povestit puțin din amintirile ei „eu și cele două prietene ale mele făcuserăm un ritual. Mergeam la orice bal al bobocilor, mergeam și la cunoscuți unde ne făceau intrarea (nu aveam niciodată bilete), dar mergeam și unde nu aveam habar de viața noastră. Și am fost la bal la SNSPA. Nici o treabă n-aveam noi pe acolo. Era ziua prietenei mele și era supărată că nu aveam unde să mergem în mijlocul săptămânii. La 12 noaptea am văzut event pe Facebook, BALUL BOBOCILOR SNSPA, la 3 eram țiplă și prezente la locație. Ne-am distrat ca niciodată, toți erau manga, ne-am împrietenit cu un tip beat tun care ne cânta otelul Galați După seara aia l-am căutat pe băiatul ăla săptămâni bune. Voiam să-l facem partener de echipă .”

XV

Facultate: Facultatea de științe aplicate și inginerie, Universitatea “Ovidius” Constanta
Specializare: Chimie medicală
An de studiu: 2
Nume: Sabina M.

Sabina a trecut prin prima sa lună ca studentă neașteptat, după cum ne-a declarat „ Pot spune că nu a fost chiar atât de groaznică pe cât mă așteptam. Într-adevăr, plecarea de acasă a avut un oarecare impact, faptul că ai tăi nu mai sunt constant lângă tine, nu mai ai prieteni și, mai rău, dacă acasă ai relație, cumva apelurile și videocall-urile ajută, dar nu la fel de mult precum o consolare fizică... Pe scurt, e greu, dar nu imposibil, doar trebuie să fii deschis la nou.” Când vine vorba de prima sesiune însă, spune că își va aminti mereu ce s-a întâmplat „ primul meu examen din sesiune s-a nimerit să fie chiar cu profesoara de care se spunea că este cea mai “rea”, la care abia treci, deci normal că am fost îngrozită de studenții mai mari, dar după ce am luat lejer o notă mare, parcă restul sesiunii nu a mai fost atât de grea. Și acum zic că mă apuc de învățat din timpul semestrului și tot cu 1-2 zile înainte de examen reușesc să-mi fac curaj să învăț.” Contextul voluntariatului, dar și al locuitului într-un cămin studentesc i-a ușurat Sabinei integrarea într-un nou colectiv. „ Sincer, nu a fost atât de grea pe cât mă așteptam. La facultate am avut noroc să am niște colegi mai mult decât minunați și foarte dornici de a ne împrieteni. Faptul că stau la cămin m-a ajutat să mai cunosc câteva persoane, dar cel mai ușor m-am integrat făcând voluntariat la Liga Studenților - Universitatea “Ovidius” din Constanța, unde am cunoscut niște oameni minunați care m-au ajutat să mă dezvolt foarte mult.” Și deși ne-a povestit că nu a resimțit anxietatea în experiența ei ca studentă de până acum, probleme cu banii a mai întâmpinat. „ Cum e aia “Doar respiri în Constanța și ai cheltuit 150 de lei”. Atât că am suportul financiar al părinților, am mâncat la cantină, mai aveam zile când făceam foamea. Când eram în practică, prin vară, așteptam să intre bursa, ceea ce s-a întâmplat abia la sfârșitul lunii, au fost câteva zile groaznice. Dar am supraviețuit, cumva.” Și cum studentul este descurcăreț și fără bani, aceasta ne-a povestit o peripeție prin care a trecut „chiar după ce am terminat practica, am plecat cu niște prieteni în Costinești, biletul 2.75, eu 4 lei în portofel, adică doar banii de tren dus, nici măcar să mă întorc. Cum m-am întors? Cine cerșea în Costinești la 2 dimineța? Dar am făcut bani cât să mă întorc și să și mănânc a doua zi.”, de asemenea, cine a zis că nu poți să îți găsești chiar și iubirea în facultate? „cât să vă îndrum cumva să faceți voluntariat, am avut un proiect cu o altă universitate, acolo mi-am cunoscut actualul iubit, asta ca să înțelegeți că niciodată nu știți cum se întâmplă lucrurile.”

XVI

Facultate: Facultatea de Medicină

Specializare: Chirurgie

An de studiu: 2

Nume: Ale B.

Pentru Ale, prima lună de facultate a fost altceva: “Încerci să cunoști lumea, să te distrezi, în același timp te și apuci de învățat că știi că ești la facultate grea. In the end... it’s about social life, să legi conexiuni cu colegii fiindcă cu ei petreci următorii ani și e important să fie o companie plăcută, oameni pe care să te poți baza la nevoie, somehow devin în perioada aia familia pe care ți-o alegi”. Prima sesiune a fost foarte grea din punct de vedere psihic. “Fiind la medicină, în presesiune mori încet, având toate practicele în decurs de o săptămână (și da, examenele practice sunt cele mai solicitante din punct de vedere emoțional). Ca idee, e greu fiindcă nu prea aveam idee de cum să învăț și a durat puțin să îmi cunosc stilul optim de a învăța. Toate trec... a trecut și aia”. Totul a mers foarte bine din punct de vedere al integrării în colectiv deoarece “oamenii din jur au fost super drăguți, deschiși (probabil a ajutat și faptul că petreceam super mult timp împreună, în unele zile de la 8 la 8). E important să fie oamenii compatibili sau uneori să le acorzi suficient timp pentru a-i cunoaște. Nu tot timpul oamenii cu care dezvoltă relații la început de facultate vor rămâne tot acolo.” Ea recunoaște că a tratat viața cu prea mult yolo și de asta nu a simțit deloc anxietate: “nu e rău, dar probabil căutarea echilibrului ar fi fost mai ok”. Nici cu banii nu a avut probleme deoarece părinții au susținut-o financiar, dar rămânea fără bani la final de lună. Ea ne-a împărtășit și o poveste amuzantă: “Nu știu dacă în exterior chiar sunt amuzante sau doar par în mintea mea fiindcă au fost amintiri plăcute, dar având un coleg arab genial de fain, care vorbea o română ceva mai “românească” ... să zicem doar că am rămas cu expresiile “mucile mele gusta bine”, “cum adică o p**ă și nu un p**a” au rămas adânc imprimate. A da...și colegul care fură pahare din baruri (deține o colecție impresionantă)”.

XVII

Facultate: ASE
Specializare: Marketing Strategic
An de studiu: 1
Nume: Anca P

Pentru Anca, prima lună de facultate a fost “plină și super mișto: cunoscut colegii din cămin, învățat drumul spre facultate, respectiv să folosesc google maps, m-am chinuit să înțeleg orarul, unde găsesc sălile de curs. Toate astea cu un sentiment de libertate pe care nu îl mai trăisem înainte.” Pe de altă parte, prima sesiune a fost stresantă rău, dar acum privește altfel lucrurile: “Acum mi se pare pistol cu apă și mă mir că mă stresam atât.” Fiind sociabilă, nu i-a fost greu să se integreze: “M-am înțeles bine din start atât cu colegii din grupă, cât și cu cei din cămin - ieșeam des să socializăm”. A resimțit anxietate doar în momentele în care trebuia să prezinte proiecte în fața colegilor de curs. “Aveam mari probleme în materie de public speaking. Am avut noroc de profesori foarte înțelegători, care m-au ajutat să trec peste acele momente fără să mă forțeze în vreun fel”. Și-aduce aminte cu drag de modul în care se descurca cu banii: “Ohoo, câte zile am avut de mâncat supă la plic pentru că dădeam toți banii pe țigări și mi-era rușine să le cer părinților alții. Așteptam cu nerăbdare să primesc pachet sau să vină weekendul să plec acasă. Una peste alta e amuzant, nu am suferit atât de mult”. Are și multe povești amuzante, una chiar din prima zi de facultate: “Am plecat cu 2 colege din cămin spre facultate, ele zicând să mergem pe jos 15 minute până la metrou. Eu le zic foarte sigură pe mine că există un autobuz cu care mergem 3 stații și ne lasă chiar la metrou. S-au luat după mine, doar că după a doua stație, autobuzul în loc să se îndrepte spre metrou, a luat-o în direcția opusă. Eram foarte contrariată, ca și cum a greșit șoferul drumul. Până la urmă am coborât la următoarea stație și am mers 15 minute pe jos până la metrou. :))”.

XVIII

Facultate: Sociologie și Asistență Socială

Specializare: Resurse Umane

An de studiu: 2

Nume: Andreea H.

Pentru Andreea, prima lună de facultate nu a fost cea mai ușoară: “Eram tristă că nu îi mai aveam pe ai mei și mașina să merg mereu unde vreau, deseori întârziam la cursuri că nu știam când trebuia să pornesc sau muream de frig până în stație, dar ulterior m-am acomodat și cu PIEZIȘA...pe care nu ai cum să o uiți dacă ai stat în Hașdeu”. Prima sesiune a petrecut-o la cămin: “Sala de lectură full...țin minte că ne „băteam” pe locurile de lângă prize...având laptop-uri ne erau necesare prizele...dar rețin că, cu cât se lăsa întunericul, cu atât se umplea mai mult sala și uneori nu mai erau locuri :(Dar a decurs destul de OK, aș putea spune. Zeci de hell-uri(ne făceam castele din hell-uri), zeci de ore nedormite, cafea și mult stres care consider acum că era degeaba. Dar partea pozitivă a lui Sesi-Stresi e că a trecut cu noroc fără restante”. Integrarea în colectiv i s-a părut ușoară deoarece stătea la cămin, dar a resimțit anxietate puternică: “Sunt timidă și anxioasă și anxietatea e la cote maxime când trebuie să vorbesc în public. Spre exemplu am avut o prezentare importantă la un anumit seminar, profa autoritară și am preferat să rămân cu restanță decât să prezint proiectul în fața colegilor. :)”. Gestionarea banilor a mers mai bine decât se aștepta, dar recunoaște: “uneori rămâneam fără câteva sute de lei când veneau comenzile de pe Shein”.

XIX

Facultate: Sociologie și Asistență Socială

Specializare: Asistență Socială

An de studiu: 1

Nume: Ionyy A.

Pentru ea, prima lună de facultate a fost obositoare din cauza modului în care îi erau organizate orele (2 ore de curs, 2 pauză, 2 curs și tot așa). “Cursurile mă făceau să mă simt total pe lângă, seminariile au fost plăcute, distractive. La cursuri nu prea mergeam, nu înțelegeam nimic, nu se ținea cont de prezență, așa că am decis să merg doar la seminarii”. Prima sesiune a fost stresantă, chiar dacă dormea jumătate din zi: “Odată ce am înțeles cum și ce trebuie învățat, a fost puțin mai decent. (ChatGPT a ajutat destul de mult cu explicații, exemple, etc)”. Nici în momentul de față nu simte că s-a integrat în colectiv: “Încă există clasicele “bisericuțe” de care auzeam și în liceu. Ne ajutăm între noi cu explicații, teme, dar, în rest, suntem colegi de facultate și nimic mai mult”. În ceea ce privește anxietatea, sesiunea a fost stresantă, inclusiv primul parțial. “Lăsasem totul pe ultima sută de metri, ca de obicei și nu mai știam ce să fac și de ce să mă apuc. Am încercat în mare să citesc și să-mi subliniez ideile ce mi se păreau importante, mai discutam cu colegii și mă foloseam de ChatGPT acolo unde era cazul”. Cu banii s-a descurcat bine: “Îmi fac cumpărăturile din lidl și kaufland unde prețurile mi se par destul de ok. Complicat a fost cu banii de drum, acolo unde dădeam 170 de lei, neputând merge săptămânal acasă. Doar la câteva săptămâni/luni”. Ea are și o poveste foarte amuzantă pentru noi: “Venită după penultimul meu examen din sesiune, am zis că mă pun să dorm la amiază vreo 2h. Am pus alarma, masca de dormit pe ochi și bagă somn. M-am trezit dintr-odată și mâna mea a fost direct pe telefon să văd cât e ceasul (14:49), ora la care ziua următoare trebuia să fiu deja în timpul examenului. Nu știu ce a fost în capul meu pe moment, însă am crezut că am dormit o zi întreagă și n-am apucat să ajung la examen. M-au luat toate căldurile, plânsul, tremuratul. Nu știam ce să fac. Voiam s-o sun pe mama să-i spun ce tocmai am făcut. Am zis că înainte de asta să mă uit puțin la alarme să văd ce s-a întâmplat...m-am gândit că poate am uitat să o pun sau n-am auzit-o. Mai aveam vreo 1h de somn. Atunci am realizat ce se întâmplase cu adevărat. Bineînțeles că de la panică n-am mai reușit să adorm deloc”.

XX

Facultate: Facultatea de Științe Politice, Administrative și ale Comunicării

Specializare: Publicitate

An de studiu: 3

Nume: Krisztina F.

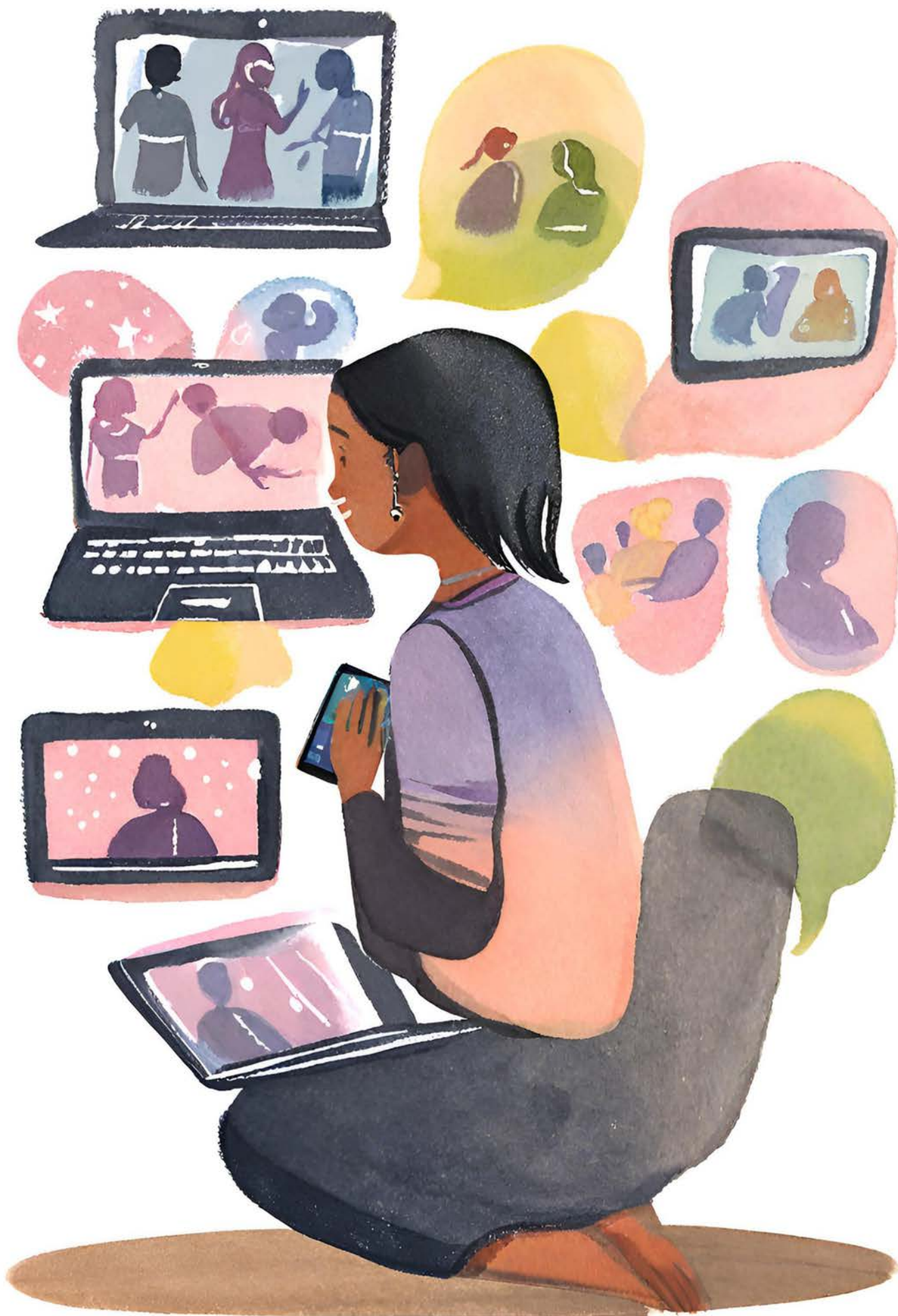
Pentru Krisztina, prima lună de facultate “a fost ceva de vis”: “Nu mă gândeam vreodată că am să simt atâta libertate când aveam să mă mut de acasă și să urmez viața de adult 50% independent. Am venit la Cluj singură, fără prieteni, fără să cunosc pe nimeni de la această facultate. Am început să îmi cunosc colegii, prin ei am cunoscut și alți oameni minunați și am început să explorăm Clujul și viața de student împreună. Cu unii încă am rămas în relații bune, cu alții abia mă mai salut acum, 3 ani mai târziu. Dar până la urmă era ceva de așteptat, am mers fiecare pe drumul nostru și unii și-au ales alt grup de prieteni. Alții sunt ocupați cu munca. Totuși, experiențele și amintirile trăite împreună vor rămâne pentru totdeauna în inima mea”. Prima sesiune a prins-o în online, deci i-a fost puțin mai ușor și nu a simțit stresul și emoțiile. Krisztina are și un sfat în ceea ce privește integrarea în colectiv: “Dacă vii în Cluj cu gândul că ai să cunoști o mulțime de oameni faini, asta o să se și întâmple. Atragi ceea ce gândești :)”. În anul 2 a început să se simtă singură, chiar dacă era înconjurată de oameni: “Atunci am început să explorez Clujul și mai mult, dar singură. Și să fac toate lucrurile care îmi plăceau, dar singură. Ieșeam în oraș să mă plimb, să mănânc, mergeam la sală”. Banii nu au fost o problemă pentru ea: “Din punctul ăsta de vedere consider că am fost privilegiată pentru că mă ajutau ai mei cu banii, dar totuși, cheltuind destul de mult pe lucruri inutile, m-am gândit să mă angajez la mall. Am lucrat acolo câteva luni, mi-am dat seama că nu e pentru mine munca în retail și am demisionat, promițând că o să fiu mai economă. Și cumva, am reușit, prioritizând mâncarea și activitățile care mă făceau să mă simt bine, de exemplu ieșitul în oraș, în favoarea hainelor sau a lucrurilor mai puțin importante :))”.

XXI

Facultate: Facultatea de Litere
Specializare: Comunicare și Relații Publice
An de studiu: absolventă în 2023
Nume: Roxana Anamaria M.

Prima lună de facultate a fost groaznică pentru Roxana, fiind în online: “Nu mi-am cunoscut colegii, nu am avut ocazia să socializăm, să ne cunoaștem cât de cât, să formăm prietenii. Credeam că e doar o chestie de moment, fiind începutul facultății, fiind și online, mi s-a părut într-o oarecare măsură destul de normal să nu mă simt confortabil cu noii mei colegi și profesori, dar din păcate, nu a fost doar o lună în mediul online, și un an, un an pierdut din viața de student”. Prima sesiune nu a fost stresantă, dar a trecut prin momente grele de fiecare dată când trebuia să prezinte proiectele în fața colegilor și a profesorilor sau să își citească temele. “ Chiar dacă eram întotdeauna foarte emoționată atunci când trebuia să citesc orice, nu m-am încurcat niciodată în cuvinte, ceea ce m-a făcut să mă liniștesc și să duc la bun sfârșit ceea ce făceam”. Părinții au ajutat-o cu banii pe tot parcursul facultății și nu i-a fost greu din acest punct de vedere, mai ales că nu avea cheltuieli precum cămin, chirie sau mâncare deoarece făcea facultatea în orașul natal.

XXII

Facultate: Facultatea de Drept și Științe Administrative

Specializare: Drept

An de studiu: 1

Nume: Nina

Pentru Nina, prima lună de facultate a fost o provocare: “Mutarea într-un alt oraș și necesitatea de a mă adapta singură la noul mediu au fost cu adevărat o încercare. Noapțile nedormite și gândurile împrăștiate, alături de dorul de casă intens, m-au făcut să îmi doresc prezența familiei mele mai mult ca niciodată. Cu toate acestea, timpul este un aliat de nădejde, iar fiecare zi aduce cu sine o nouă perspectivă și o mai bună adaptare la schimbare”. În ceea ce privește prima sesiune, ea ne povestește cum a abordat fiecare examen cu “seriozitate și dedicare”, investind mult timp și energie în învățat, rețetă care a condus-o către succes. “Integrarea în mediul academic a fost o experiență cu adevărat provocatoare pentru mine. Fiind o persoană cu o natură introvertită, am întâmpinat dificultăți în stabilirea legăturilor sociale și în conectarea cu ceilalți. Colectivul meu este alcătuit în principal din indivizi inteligenți și determinați, ceea ce m-a făcut să mă simt uneori nesigură și nepregătită pentru rigurozitatea academică. Cu toate acestea, prin perseverență și angajament, am reușit să încep să mă integrez și să simt că aparțin acestui mediu. Cu toate că mai am încă mult de învățat și de crescut, sunt conștientă că fiecare pas pe care-l fac mă apropie tot mai mult de integrarea completă în comunitatea academică”. Foarte sinceră, Nina ne mărturisește că de multe ori se simțea copleșită: “Participarea la cursuri în sine mă aducea adesea într-o stare de anxietate intensă, chiar simțeam fiecare fibră a hainelor pe pielea mea, un sentiment atât de straniu încât îmi dorea să fug din sală. Prezentările referatelor în fața colegilor și profesorilor au fost de asemenea momente de anxietate extremă pentru mine, provocându-mi o neliniște greu de gestionat. În ciuda acestor provocări, încerc să găsesc modalități de a-mi stăpâni anxietatea și de a progresa în ciuda acestor obstacole”. Suportul ei au fost familia și Dumnezeu: “Mă simt binecuvântată că am avut susținerea necondiționată a părinților și a fratelui meu, care m-au sprijinit din toată inima în toate aspectele, inclusiv pe cel financiar. În fiecare moment dificil, simțeam prezența lor caldă și încurajatoare lângă mine. Dumnezeu ,de asemenea ,a fost mereu ghidul meu și un far de lumină în întunericul incertitudinilor”.

XXIII

Facultate: Facultatea de Medicină
Specializare: Radiologie și imagistica medicală
An de studiu: absolventă de 5 ani
Nume: Anca V.

Pentru Anca, prima lună de facultate a fost un roller coaster emoțional: “Pe de-o parte m-am bătut de probleme de acomodare și schimbare de mediu. Capul meu era vraiște. Totul era nou pentru mine: de la felul în care decurgeau cursurile și laboratoarele, până la orarul pe care îl aveam. Trebuie să recunosc că faptul că eram așa plină de entuziasm a făcut ca toată experiența asta să fie mai ușoară. Momentul cel mai emoționant, dar și cel mai încărcat cu entuziasm a fost când mi-am cunoscut noii colegi (și mai târziu prieteni) și când am ales să mă înscriu în mai multe proiecte din cadrul OSM (Organizația Studenților Mediciniști), ca participant la Balul Bobocilor (care a fost una din cele mai frumoase experiențe din viața mea). Focul Viu, un proiect parte din OSM, a fost familia mea de la început până la sfârșit”. Prima sesiune nu o va putea uita niciodată: “Nu o să uit niciodată stresul, emoțiile și lacrimile pe care le-am vărsat din cauză că nu mă puteam relaxa nicio secundă. Ulterior am realizat că nu aveam chiar așa mare motiv de “disperare” și tot stresul meu cumva a fost în zadar și mai mult m-a încurcat, deoarece nu mai eram capabilă să cuprind obiectiv subiectele ce trebuiau parcurse. Practic mi-am pus singură bețe în roate cu toată agitația pe care mi-am creat-o, dar nici nu mă judec pentru asta, deoarece atunci nu vedeam lucrurile decât așa”. Fiind puțin mai introvertită, nu i-a fost chiar ușor să se integreze: “Faptul că m-am înscris în proiecte m-a ajutat enorm...faptul că am ales să particip la balul bobocilor și să fac parte din proiectul Focul Viu...a fost cea mai bună alegere din viața mea. Am cunoscut oameni absolut deosebiți care au făcut integrarea mult mai ușoară pentru mine. Pot să spun că datorită lor am gustat cu adevărat ce înseamnă viața de student. Cu bune și cu rele, dar mai mult cu bune. Îmi este dor de ei și aș vrea să pot da timpul înapoi doar ca să mai pot face parte o dată din proiect și să mai pot participa o dată la bal. Nu m-am simțit niciodată atât de bine și nu m-am distrat niciunde la fel cum a fost cu Focul Viu și la repetițiile pentru bal”. Anca s-a confruntat cu anxietate. “Din păcate, nu doar o dată. Câteodată se resimțea mai puternic decât dorul de casă, de prietenii de acasă. Uneori îmi puneam întrebări dacă sunt destul de bună sau dacă am ales drumul corect pentru mine. Am avut momente când am simțit că nu mă integrez nicăieri și că nu îmi găsesc locul niciunde. Am avut momente când m-am simțit marginalizată și dată la o parte. Am avut momente când m-am simțit inferioară în comparație cu alte persoane. Și astea ar fi doar câteva exemple. Adevărul e că, deși nu am vrea, nu avem cum să evităm gândurile sau emoțiile negative. Fac parte din tablou. Trebuie acceptate ca atare. Eu așa am făcut. Și mai departe am ales să mă schimb puțin, să îmi schimb mentalitatea și să evoluez, astfel încât anumite anxietăți sau gânduri să dispară de tot sau măcar să se diminueze. Acum sunt recunoscătoare că m-am bătut de

acele probleme, deoarece au ajutat la construirea personalității pe care o am în prezent”. La capitolul bani, și ea a fost norocoasă. “Părinții mei (fără de care nu aș fi reușit să fac nimic) m-au susținut din toate punctele de vedere (mai ales financiar 😊). Primeam bani săptămânal. 200 de lei plus pachet cu mâncare gătită de mama. Acum pare puțin, dar în 2015 te descurcai mai bine cu această sumă. Era foarte amuzant să îți gestionezi bănuții astfel încât să îți ajungă și de distracții și de țigări și de mâncare și de transport și lista poate continua :)) Acum, că lucrez și am în sfârșit un salariu al meu, nu cred că m-aș descurca la fel de bine cu aceeași sumă”. Anca ne-a povestit cu nostalgie despre Ballyc Camp: “Ballyc-ul este ca un fel de team building. Se organiza anual pentru studenții de anul 1 (deși participau studenți din fiecare an) o cabană de zeci de persoane unde toată lumea avea prilejul să socializeze într-un mediu mai relaxant. Nu cred că are rost să explic cât de bine se simțea toată lumea și ce distracție era în toate colțurile, mai ales că se organizau o mulțime de drumeții, jocuri, activități și competiții care să ne facă să interacționăm între noi. Repet, aș dori să pot da timpul înapoi doar ca să mai pot participa la activități de genul”.

XXIV

Facultate: Facultatea de Fizică

Specializare: Fizică

An de studiu: absolvent de doctorat anul trecut

Nume: Roșu Alin

Alin ne-a spus că prima lună de facultate a fost caracterizată de stres, dar nu din cauza materiei, cel puțin nu la început. "Stresul era provocat mai mult de singurătatea inițială și de situația financiară. Am învățat să mă descurc singur cu banii și cu mâncarea, și am fost nevoit să devin un om extrovert". În ceea ce privește prima sesiune, secretul lui a fost învățatul. Mult. Integrarea în colectiv a fost pentru el ușoară și dezamăgitoare în același timp: "Am aflat că oamenii nu se schimbă instantaneu după terminarea unui liceu, și că majoritatea colegilor mei continuau să trăiască într-o atmosferă cretină de competiție, bârfă, invidie și glumițe proaste - exact ca la liceu. Eu, care de-abia așteptam să văd atmosfera boemă a "studentiei" despre care vorbesc toți, cu prietenii pe viață, beții, nebunie și hippiotisme (și fiind puțin mai în vârstă), m-am depărtat imediat de ei și, în schimb, mi-am găsit mulți alți prieteni (precum și pe viitoarea mea soție) în afara facultății". S-a confruntat și el cu anxietate, mai ales imediat înaintea examenelor: "Mi-am vindecat-o parțial când am început, mai mult ca o strategie psihologică, să car cu mine fițuici pentru examene. Nu le-am folosit niciodată, și nici nu aş fi avut cum (mai ales pentru că la examene la Facultatea de Fizică nu prea ai cum să... copiezi... pentru că la fiecare problema trebuie să parcurgi o demonstrație matematică sau un enunț logic - nu poți trânti o ecuație copiată de undeva la sfârșit), dar faptul că știam că erau acolo mă liniștea și mă puteam concentra mai bine". Cu banii nu i-a fost chiar ușor în primul an de facultate: "Să spunem doar că m-am lăsat de mâncat dulciuri doar pentru a avea bani pentru țigări, apoi m-am lăsat parțial și de țigări. Banii mei de cheltuială erau 500 de lei pe luna (luat în considerare faptul că am început facultatea în 2014). Marele meu avantaj este că am descoperit că am oarecare talent la gătit, și am reușit să consum doar aproximativ 50 de lei pe săptămână pe mâncare (orez cât se poate, 1 pui întreg pe săptămână din care foloseam absolut tot, inclusiv oasele pentru ciorbă, 1 conservă de mazăre, 1 conservă de fasole, câțiva cartofi și morcovi și câteva cepe, 7 mere, și 3 conserve de roșii - nu luăm în considerare ulei, sare, piper etc.). Restul din bani ajungeau pentru bere, sau țigări... cand mai rămâneau și pentru asta. În primul an de facultate am slăbit 15 kilograme". Fiecare zi avea pentru el câte o poveste amuzantă și un lucru e cert: "De fiecare dată când am îndrăznit să fac ceva neașteptat, când am ieșit la Balena cu chitara fără niciun motiv, când am abordat fata frumoasa de la masa din spatele barului, când am plecat la mare fără niciun ban în buzunar... toate aceste acte spontane, fără excepție, au produs amintiri frumoase. De asta, studenții tineri trebuie nu doar să fie isteți și muncitori, ci și trebuie să aibă 500 de mâini pentru a prinde acel "moment", acea răscruce a timpului, și să profite de ea fără ezitare. La acea vârstă ești la intersecția perfectă între potențial și putere: profită!".

XXV

Facultate: Comunicare și Afaceri Internaționale

Specializare: Studii Europene

An de studiu: 1 Master

Nume: Alexandru C.

Pentru Alexandru, prima lună de facultate a fost puțin șocantă: “Eram destul de departe de casă, într-un oraș nou și nu știam exact la ce să mă aștept. Deși era ce mi-am dorit, în prima lună mergeam în fiecare weekend acasă deoarece nu știam ce să fac într-un oraș nou singur. Între timp am început să iubesc schimbarea și să mă bucur de viața de facultate”. Prima sesiune a comparat-o cu un tsunami (nu a știut ce înseamnă până nu l-a lovit). El a procrastinat până în ultimul moment și atunci a înțeles abia cum stă treaba cu stresul din sesiune. Integrarea în colectiv i s-a părut ușoară, fiind o persoană extrovertită datorită voluntariatului. A ales să fie mereu sincer și lucrul acesta a funcționat. “Anxietatea am simțit-o la început când m-am despărțit de prieteni, de relația și de toate conexiunile vechi din orașul natal. Atunci am realizat că oamenii o iau pe drumuri diferite în anumite puncte ale vieții. De asemenea, pe timpul pandemiei am simțit anxietatea când nu mai știam dacă ce studiez mă pasionează”. De mic fiind o persoană economă, crescut doar de mama și învățând că nu poate avea anumite așteptări, lui Alexandru nu i-a fost greu să se organizeze cu banii: “Îmi țineam contabilitatea la ce bani cheltuiam, înțelegeam care sunt nevoile și care sunt dorințele mele, iar, ulterior, am început să lucrez part time”.

XXVI

Facultate: UMFVBT
Specializare: Farmacie
An de studiu: 1
Nume: Timea D.

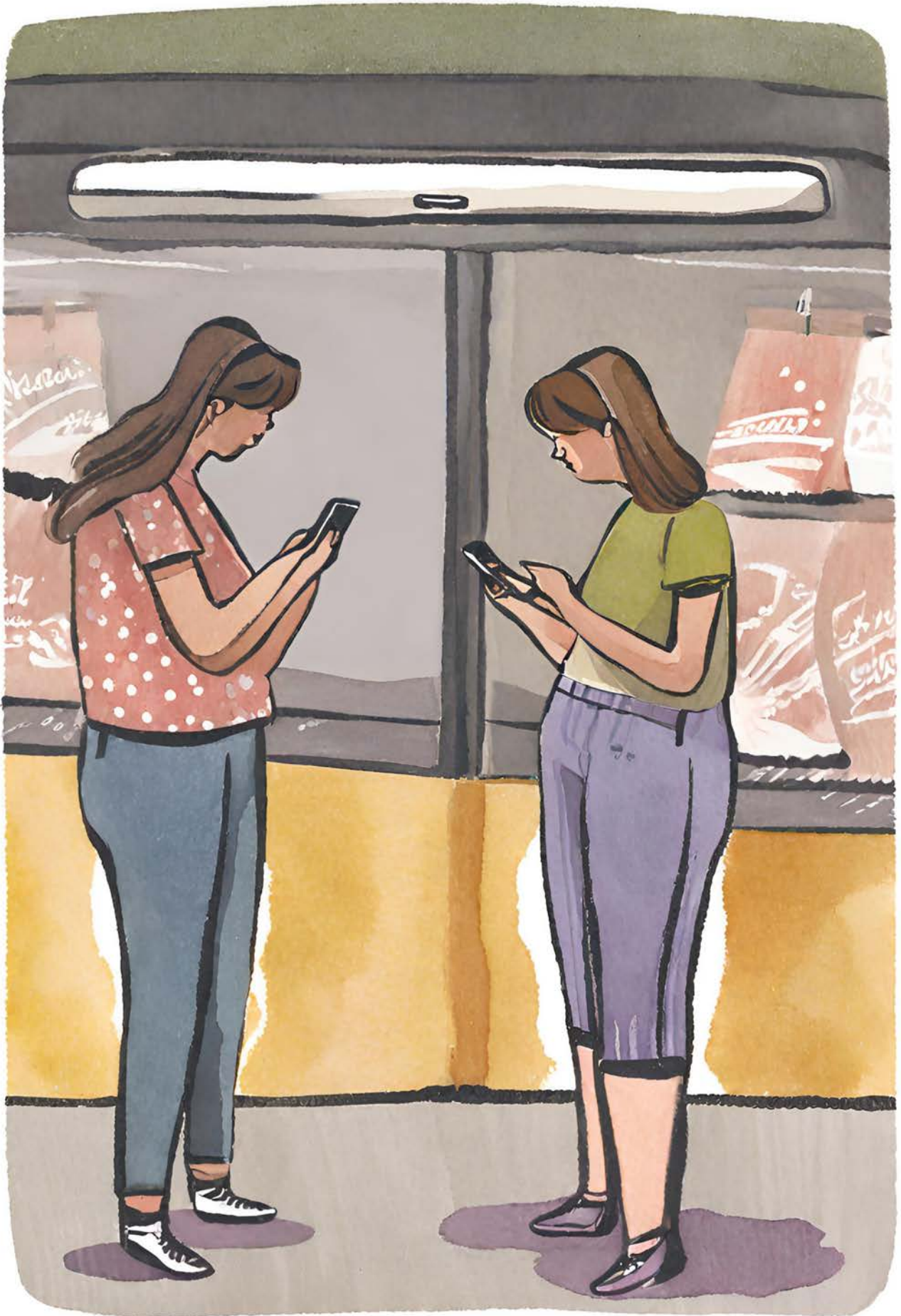
Pentru Timea, prima lună de facultate a fost de speriat deoarece totul era nou, iar prima sesiune și mai rea: “mult stres, multe nopți nedormite pline de cofeină și taurină, pline de frustrări, de nervi, oboseală și orice derivat de la așa ceva, însă tot am ajuns să am o medie de bursă, pe care nu o voi primi, nefiind fonduri suficiente”. Ea a simțit de mai multe ori anxietate. În primul rând, în ceea ce privește integrarea în colectiv: “Eram speriată de toți, fiecare era diferit, poate chiar dificil și cu o mentalitate total greșită sau departe de maturitate, dar m-am împăcat cu ideea că cel mai bun prieten al meu sunt chiar eu”. Pe de altă parte, sesiunea i-a provocat mult stres, stres peste care a reușit să treacă cu ajutorul plimbărilor în noapte cu mașina și muzică bună, un mc și cu ajutorul prietenului ei. El este și cel care a ajutat-o financiar, alături de părinți, banii nefiind o problemă pentru Timea. Aceasta ne-a povestit și o întâmplare amuzantă din această perioadă: “Profesoara de fizică ne-a oferit 2 exemple de grile și ne-a chemat ca să le facem poze, iar asta a însemnat că aveam undeva la 90 de poze cu fiecare întrebare, ceea ce mă dispera și am zis să fac o faptă bună, să-mi pierd 2 nopți să le scriu în word, de mâine, cu tot cu formule și etc. Apoi, o colegă s-a prezentat în sesiune cu acele grile în sală, însă le-a lăsat pe masă unde ne punem toate obiectele, ca mai apoi să vină o altă profesoară și să întrebe ce sunt cu ele, de unde le avem, cum am reușit să “hackuim” pc-ul doamnei de fizică, iar dânsa avea aceleași întrebări, crize existențiale, deși ea ni le dăduse...ditamai scandalul că ne dă în judecată pentru o simplă actorie față de cealaltă profesoară, care nu am habar ce a căutat acolo :). A cerut numele celei care le-a făcut, dar nu m-a afectat cu nimic la examene, ba chiar am luat 9, iar când mă vede, mă salută cu tot zâmbetul ei larg”.

XXVII

Facultate: FEAA Timișoara
Specializare: Managementul Resurselor Umane
An de studiu: 1 Master
Nume: Marina D.

Înainte de master, Marina a urmat specializarea Limbi și Literaturi, Engleză-Italiană în cadrul Facultății de Litere, Istorie și Teologie. “Timișoara m-a primit cu brațele deschise la tot ce era nou și frumos. Prima zi a fost plină de lacrimi, ajunsă fiind, singură la cămin. M-am instalat ușor ușor cu trecerea timpului, m-am bucurat de nou și de tot ce îmi oferea orașul, dar și studenția. Am legat repede prietenii, am învățat să gătesc. A fost greu doar să îmi gestionez bugetul, nefiind nevoie să fac asta vreodată”. Înainte de prima sesiune a fost cuprinsă de teamă, dar a trecut cu brio peste aceasta învățând și străduindu-se. Integrarea în colectiv a fost ușoară, fiind o fire sociabilă: “Nu am avut conflicte, decât prietenii care durează chiar și astăzi. Mă bucur că am întâlnit atât de mulți oameni frumoși și calzi care mi-au rămas alături. Cel mai important om pe care l-am cunoscut aici, este chiar soțul meu”. Din fericire, Marina nu a avut episoade de anxietate până acum, la master, când se confruntă cu anxietatea socială. În ceea ce privește banii, nu i-a fost ușor la început: “Nu știam cât ar trebui să cheltuiesc ca să îmi ajungă bănuții primiți de la părinți. În acea vreme mergeam foarte des acasă, în general în fiecare săptămână (am prins timpurile în care studenții aveau gratuitate la tren), și primeam buget săptămânal. Pot spune că m-am descurcat. Nici prețurile nu erau în maniera în care sunt la ora actuală”. Și ea are o poveste amuzantă de care își aduce aminte cu drag: “S-a întâmplat în prima săptămână în care am ajuns în Timișoara. Locuiam la cămin, în complexul studențesc și voiam să merg la Profi. Am căutat pe google maps unde s-ar situa cel mai apropiat (500-600m). Am plecat cu una dintre colegele de cameră care este și în ziua de azi una dintre prietenele mele cele mai bune, urmând harta. Maps ne spunea că am ajuns, dar deoarece magazinul era situat la subsol, nefiind vizibil din cauza unor scări pe care trebuia să le coborâm ca să putem ajunge la intrarea lui, noi ne învăteam pur și simplu în jurul Profi-ului. Sincer, nu îmi amintesc de câte ori am făcut ocolul magazinului până să ne întrebăm de ce oamenii care coboară scările ies, mai apoi, cu cumpărături”.

XXVIII

Facultate: Facultatea de Istorie și Filosofie Cluj

Specializare: Arheologie și Studii Clasice

An de studiu: 1 Master

Nume: Adelina V.

Prima lună de facultate a fost pentru Adelina foarte emoționantă: “Am fost generația care a prins primul an de facultate online din cauza pandemiei, iar acest lucru a stopat oarecum cunoașterea fizică, cu profesorii și colegii, dar, cu toate acestea, ușor-ușor, am legat prietenii foarte frumoase atât cu profesorii, cât și cu colegii”. Prima sesiune, în schimb, a fost foarte stresantă: “Nu știam la ce să mă aștept. A fost total diferit față de bacalaureat deoarece informațiile pe care le-am acumulat de-a lungul semestrului au fost mult mai multe și toate au fost noi. Examenele au fost tot online, unele au fost scrise, iar altele orale. Cele orale au fost o totală nebunie, fiind în jur de 300 de studenți deodată pe call și fiecare răspunzând pe rând..deci da :)))”.

XXIX

Facultate: Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor

Specializare: Managementul Resurselor Umane

An de studiu: 1 Master

Nume: Bia

Prima lună de facultate pe Bia a prins-o în pandemie: “Eram în pandemie, online, a fost oarecum ciudat că nu cunoșteam pe nimeni, eram toți în spatele unor camere și nu știam ce urmează.” Pentru aceasta prima sesiune a fost ușoară și dificilă în același timp: “Am făcut simultan o facultate, pe specializarea Relații Internaționale și Studii Europene și Dreptul, la frecvență redusă. Și prima sesiune era tot online, era mai mult vorba de timpul dedicat. Majoritatea examenelor la RISE au fost proiect, iar la Drept grile sau sinteze. Am avut și prima restanță la Drept, s-a simțit ciudat, dar te obișnuiești și oricui i se întâmplă să aibă restanțe”. Bia s-a integrat “destul de ușor” în noul colectiv: “Sunt o persoană implicată, astfel ca la RISE am fost șefă de an, la Drept am fost și încă sunt (sunt anul 4) “ajutor de șef” și asta mi-a dat foarte multă încredere în ajutorul pe care îl pot oferi. Deși uneori e greu să fii prompt la cerințele tuturor, este plăcut să știi că lumea îți cere ajutorul și are încredere în tine, îți cere sfaturi, etc”. Bia a avut și momente mai grele în ceea ce privește anxietatea: “Aveam un profesor care nu mai este acum printre noi, avea multe pretenții de cum să se desfășoare orele (online) și mă simțeam atât de epuizată, ne ținuse peste ora stabilită, încât am ieșit din senin, am izbucnit în plâns, eram agitată și doar voiam să nu mai aud de facultate. Și cel mai recent, în sesiunea din această iarnă, la drept, am fost extrem de panicată la ultimul examen, era atât de ușor, dar aveam de “organizat” pe toată lumea ca să fim ok cu proful și să scăpăm de examen, m-am agitat, nu știam cum se va desfășura exact și voiam doar să se termine cu bine”. La capitolul bani ”a fost totul ok” pentru tânăra studentă: “Am fost norocoasă să fiu bursieră în primul semestru, în al 2-lea nu am mai luat, iar din anul 2 până am terminat și acum, în primul an de master, sunt din nou. Sunt din orașul unde studiez, deci o chirie sau alte cheltuieli nu au fost necesare”.

XXX

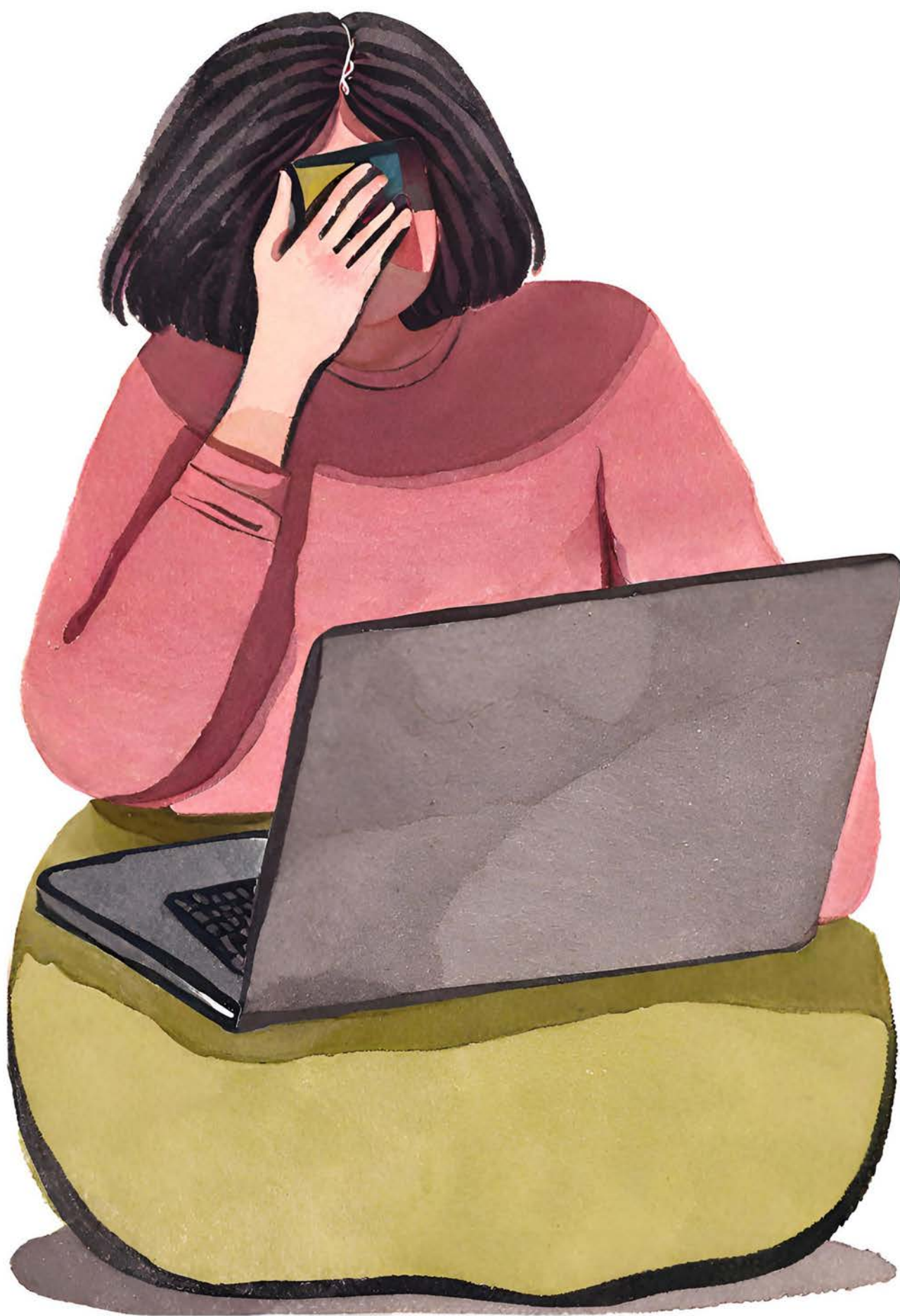
Facultate: Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice

Specializare: Asistență Socială

An de studiu: Absolvent

Nume: D.M.

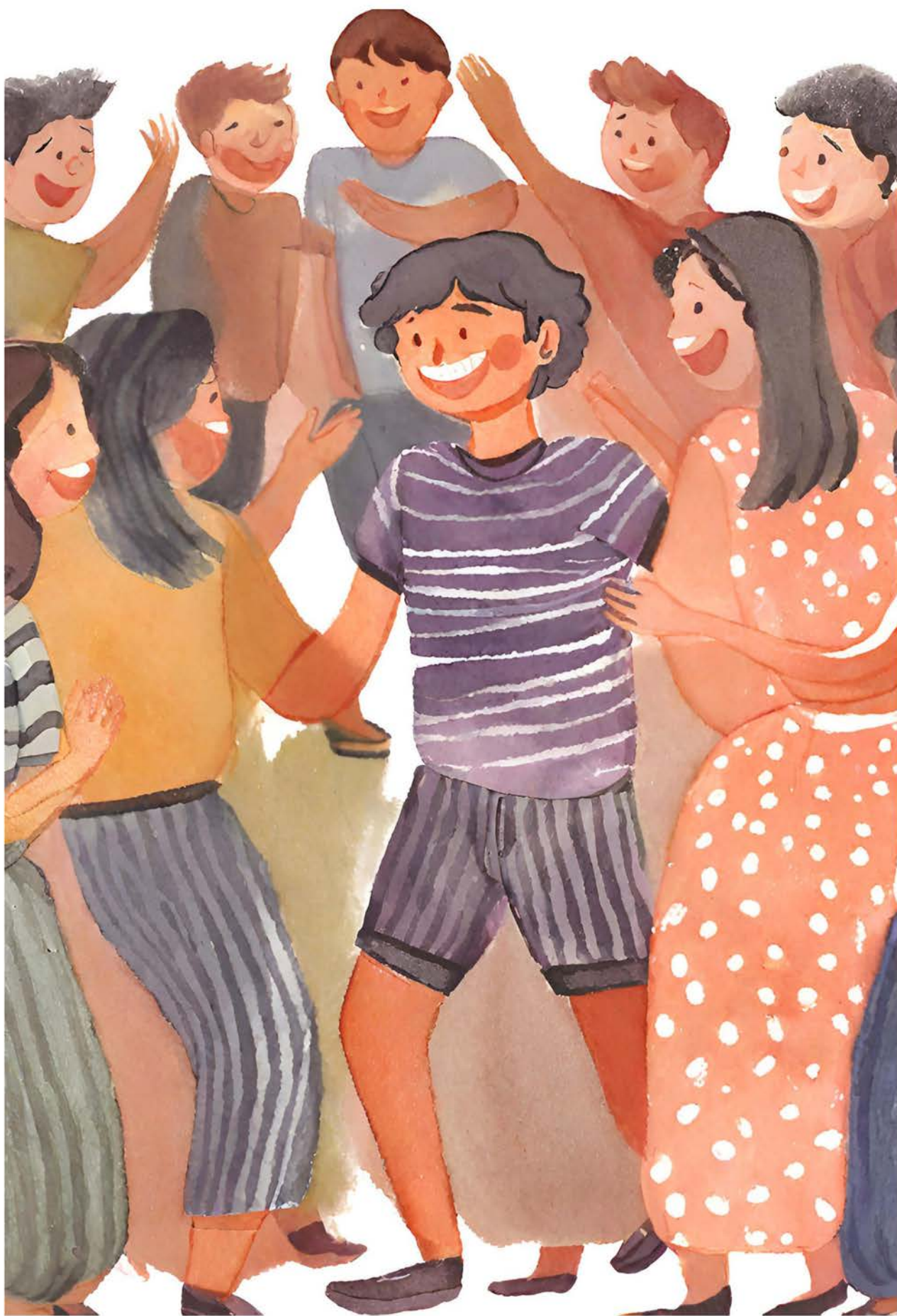
Pentru ea prima lună de facultate a fost o experiență ciudată: “Am făcut primii 2 ani în pandemie, greu de adaptat, profesorii se descurcau greu cu tehnologia și nu e neapărat vina lor. Nu am reușit să mă împrietenesc cu nimeni și nu înțelegeam nimic”. Din cauza pandemiei, nu a reușit să se integreze într-un grup și nu prea vorbea cu nimeni de la ea din grupă. Nici prima sesiune pentru aceasta nu a fost o super experiență: “A fost și mai horror, nu ne-a prea explicat nimeni cu ce se mănâncă și ce se întâmplă, am căutat pe net să văd cum e o sesiune și ce înseamnă. Examene puse alandala, presiune mare pe noi”. Aceasta a resimțit și stări de anxietate: “La primele 3 examene, licență, anul 2 și în special ultimul semestru din ultimul an, când am revenit fizic”. Cu toate că primii doi ani i-a făcut online și nu a fost cea mai bună perioadă, aceasta își amintește o scurtă poveste amuzantă de atunci: “Eram la un curs în anul 2 când încă făceam online și profesoara noastră ne-a rugat să rămânem cu camerele deschise, iar unul dintre colegii noștri adormise”.

XXXI

Facultate: Facultatea de Litere
Specializare: Limbă și Literatură - Engleză - Română
An de studiu: 3
Nume: G. E. Vicșoreanu

Primul semestru a fost ca un vis pentru studentul de la Litere: “Adică deja ca și uitat, fapt datorat de pandemie. Totuși, încă țin minte cât de liber m-am simțit când am scăpat din liceu și am lovit “pragul” idealizării în învățământul pe care îl știam”. Prima sesiune pentru acesta a fost aproape inexistentă: “Adică ar fi o prostie să spun că oricine și-ar fi dat silința în timp ce stătea față în față cu ecranul, iar eu nu am fost exclus din fapt”. Acesta s-a integrat mult mai ușor decât s-a așteptat într-un nou colectiv: “A fost mult mai ușor decât în liceu, asta e drept. Poate se datorează faptului că m-am simțit în largul meu, ori poate pentru că am putut să reîncep o viață nouă printre oameni ce nu-mi știau vechiul eu”. Studentul din anul 3 nu a prea resimțit anxietate pe parcursul acestor ani de facultate: “Nu cred că am simțit anxietate foarte puternică. Cel mult când am avut un examen restanțier legat de istoria limbii române, dar am adoptat atitudinea de “it is what it is.”” Pentru acesta banii nu au fost o problemă imensă în primul an: “Nu am să mint, adică mama m-a ajutat enorm din punct de vedere financiar, chiar și atunci când am decis să mă mut la apartament, întrucât uram gândul la viața în cămin”.

XXXII

Facultate: University College Cork

Specializare: Criminologie

An de studiu: 1

Nume: Maria Laită

Pentru Maria prima lună de facultate a fost mai mult de acomodare: “Fiind departe de casă și de tot ce cunoșteam până atunci, voiam să renunț. Mă bucur că nu am renunțat. E foarte greu să te adaptezi la un mediu nou și să ieși din zona de confort. Fiind o persoană căruia îi displac schimbările, șocul a fost imens. Cere ajutor și nu suferi în liniște. Nu toți oamenii îți vor răul”. Prima sesiune a fost o provocare pentru aceasta: “Am realizat că trebuie să îmi organizez timpul în mod eficient. Aș fi dorit să mă învețe cineva cum să fac asta”. Fiind o persoană introvertită, Mariei i-a fost greu să se integreze într-un alt colectiv: “La început nu vorbeam cu absolut nimeni, dar mi-am ieșit din carapace pas cu pas. Chiar dacă greșești, dă-ți voie să greșești. Nu ai nevoie de un grup mare de prieteni. Puțini și buni, calitatea e mai importantă decât cantitatea. Anxietatea mea era așa intensă, încât simțeam că nu pot vorbi. Cu ajutorul prietenilor și al familiei, am încercat să vorbesc mai mult și să îmi exprim părerea. Anxietatea va fi acolo mereu prezentă, trebuie să înveți să o controlezi. La 18 ani ești doar un copil și vei învăța cu timpul”. La capitolul bani aceasta a avut suport din partea familiei și în semestrul 2 a început un job part-time: “Învață să gătești și fii conștient că nu e nevoie să ieși în fiecare weekend. Te poți distra în multe alte moduri. Găsește ce te pasionează și nu uita de tine. Păstrează-ți activitățile preferate”.

XXXIII

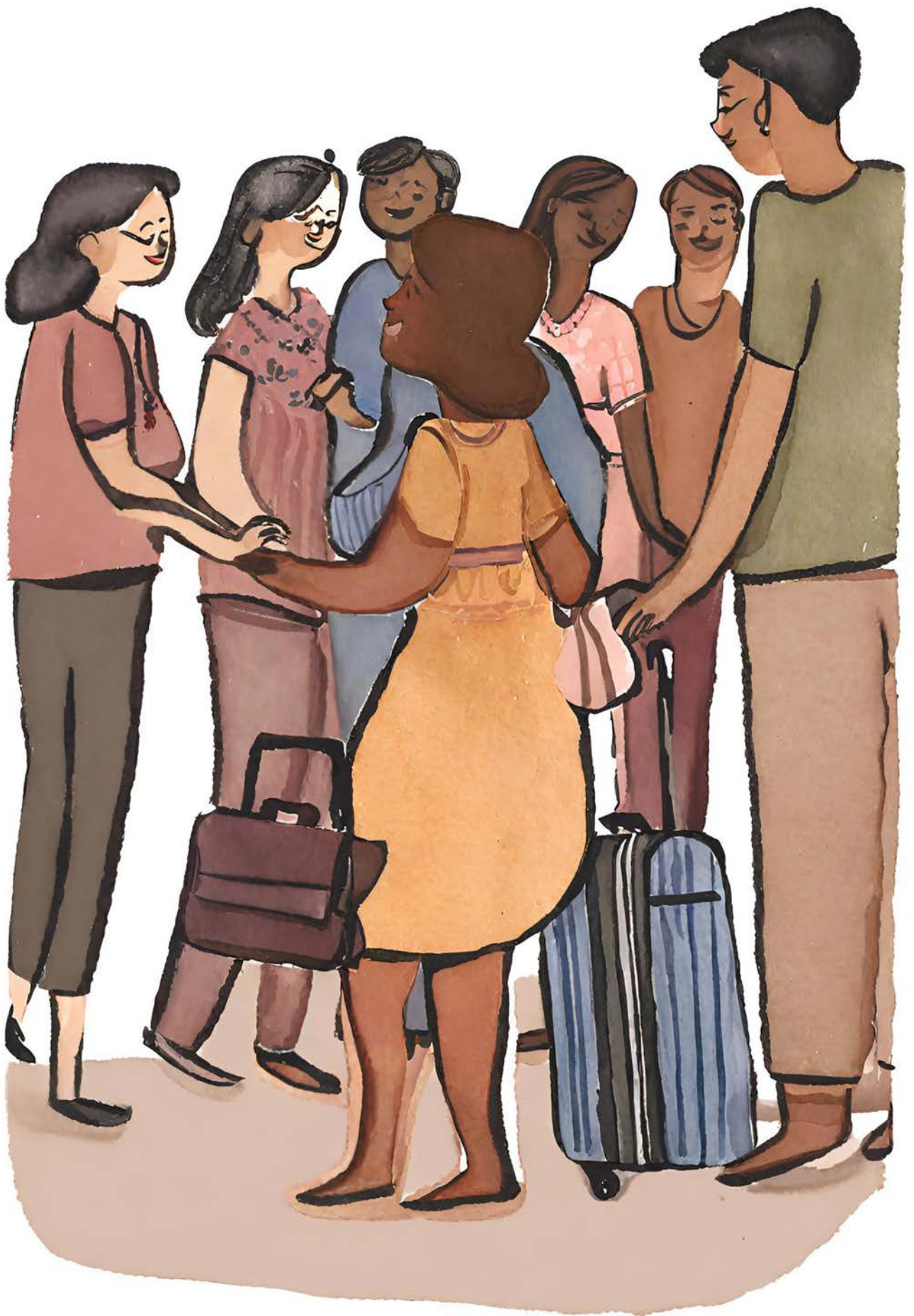
Facultate: Tilburg University

Specializare: Psihologie

An de studiu: 1

Nume: Alexandra C.

Prima lună de facultate pentru Alexandra a fost mai mult dedicată tot pentru acomodare: "Fiind într-o țară străină, aveam nevoie de ceva timp pentru a mă obișnui cu locul, persoanele și așa mai departe. Prima lună a fost decentă întrucât nu realizasem încă ce mă așteaptă și cât de dificil o să fie". Prima sesiune a fost una dintre cele mai dificile momente din viața acesteia: "Simțeam că sunt obosită indiferent cât reușeam să dorm în ziua respectivă și nu reușeam să îmi împart timpul ca să reușesc să învăț la fiecare curs la care dădeam examen. Mutându-mă într-o țară străină, eram oarecum stresată de cum o să mergă lucrurile, mai ales în contextul acesta, unde sunt foarte mulți internaționali, automat multe culturi și așa mai departe". Ulterior, Alexandra și-a dat seama că s-a stresat degeaba și că s-a adaptat foarte ușor în noul colectiv. Momentul în care a resimțit anxietate puternică a fost în prima sesiune, pentru că încă nu știa cum să își structureze materia: "Simțeam cum nu reușesc să mă organizez ca să învăț pentru examenele respective".

XXXIV

Facultate: Facultatea de Litere

Specializare: Studii Europene

An de studiu: 1

Nume: Maria-Alexandra D.

Prima lună de facultate a fost destul de dificilă pentru Maria: “Mai întâi a fost problema cu mutatul într-un mediu complet diferit față de “acasă”, într-un spațiu nou care nu îmi mai aparținea exclusiv mie din moment ce stăteam la cămin. Mi-a fost greu să mă acomodez cu încă un om în aceeași încăpere, împărțind principii diferite. Au intervenit probleme de comunicare, fiecare era cu propriile obiceiuri... Apoi a intervenit problema gestionării banilor: atracția e mare din moment ce ai o sumă mare de bani pe mână, însă tot la fel de repede se pot duce și trebuie să înveți să îi cheltui cu cap, să gândești bine pe ce îi cheltui încât să nu faci risipă. La un moment dat, după ce au trecut 2 săptămâni, corpul îmi ceda de la stres și oboseală, până să-mi intru într-o oarecare rutină: în fiecare dimineață îmi curgea sânge din nas și simțeam că nu mai fac față. Totuși, cu timpul am început să mă adaptez”. Prima sesiune a fost mai ușoară decât se aștepta: “Profesorii au fost destul de exigenți în timpul semestrului, încât să se poată impună și să își facă treaba de cadre didactice, însă în sesiune au fost mult mai blânzi și încurajatori, ei dorind să tragă de noi pe cât de mult posibil ca să promovăm toate examenele”. Mariei i-a fost destul de greu inițial, însă cu timpul a reușit să se acomodeze și să se integreze într-un alt colectiv: “Am avut un mare șoc în momentul în care am realizat câte tipologii de oameni s-au adunat într-un loc, din toate colțurile țării noastre. Fiecare era cu propriile sale obiceiuri, propriul său vocabular sau chiar temperament. Într-un final, m-am apropiat de două persoane și mi-am păstrat cercul restrâns, tocmai din precauția de a nu intra în “anturaj” cu orice persoane”. Aceasta, din păcate, a resimțit anxietate puternică: “În special teama de a ieși în evidență la cursuri/seminarii: liceul m-a făcut să am teama de a răspunde la multe întrebări, deși răspunsul din capul meu era corect, din teama de a fi judecată sau de a răspunde greșit. Încă nu am depășit această anxietate, însă uneori trag de mine și îmi fac curaj de a răspunde, chiar dacă este greșit, pentru a-mi face resimțită prezența la cursuri/seminarii pentru a primi puncte (te ajută la examene!!!)”. La fel ca majoritatea studenților din această carte, Maria este ajutată de părinți și nu lucrează: “Mi-a luat ceva timp până să învăț să am grijă pe ce cheltui banii și cu părere de rău, o să trebuiască să te lași pe tine de multe ori și nu o să poți să îți iei chiar ce îți dorești mereu. Trebuie să fii responsabil și să te gândești de două ori înainte să îți cumperi ceva”.

XXXV

Facultate: Facultatea de Științe Economice și Gestionarea Afacerilor

Specializare: Modelarea Afacerilor și Calcul Distribuit

An de studiu: 2

Nume: Alberto B.

Prima sesiune pentru Alberto a fost stresantă și grea: “M-am simțit pus la încercare, cred că acest lucru mi-a făcut bine. Faptul că rezultatele au fost foarte bune mi-au dat încredere și mi-au motivat perseverența”. Perioada de integrare a fost una de succes pentru acesta: “Am tot schimbat colective, așadar nu prea a fost greu, n-am avut emoții în acest sens și am cunoscut persoane cu care m-am legat foarte mult și încă sunt apropiate”. Alberto a trăit stări de anxietate la: “Primul parțial, primul examen, prima ascultare la facultate, toate au fost stresante fiindcă obiectivul era bursa și să rămân la buget, strategia este: dacă ești foarte stresat să faci ceva, o faci pur și simplu stresat, să renunți e mult mai trist”. Tânărul totodată a dedus ce funcționează cel mai bine pentru el din punct de vedere financiar: “Am învățat ce lucruri sunt mai convenabile/bune din fiecare magazin și găteam să am mâncare pentru mai multe mese, era mai convenabil decât să merg la cantină, asta a fost tot”.

XXXVI

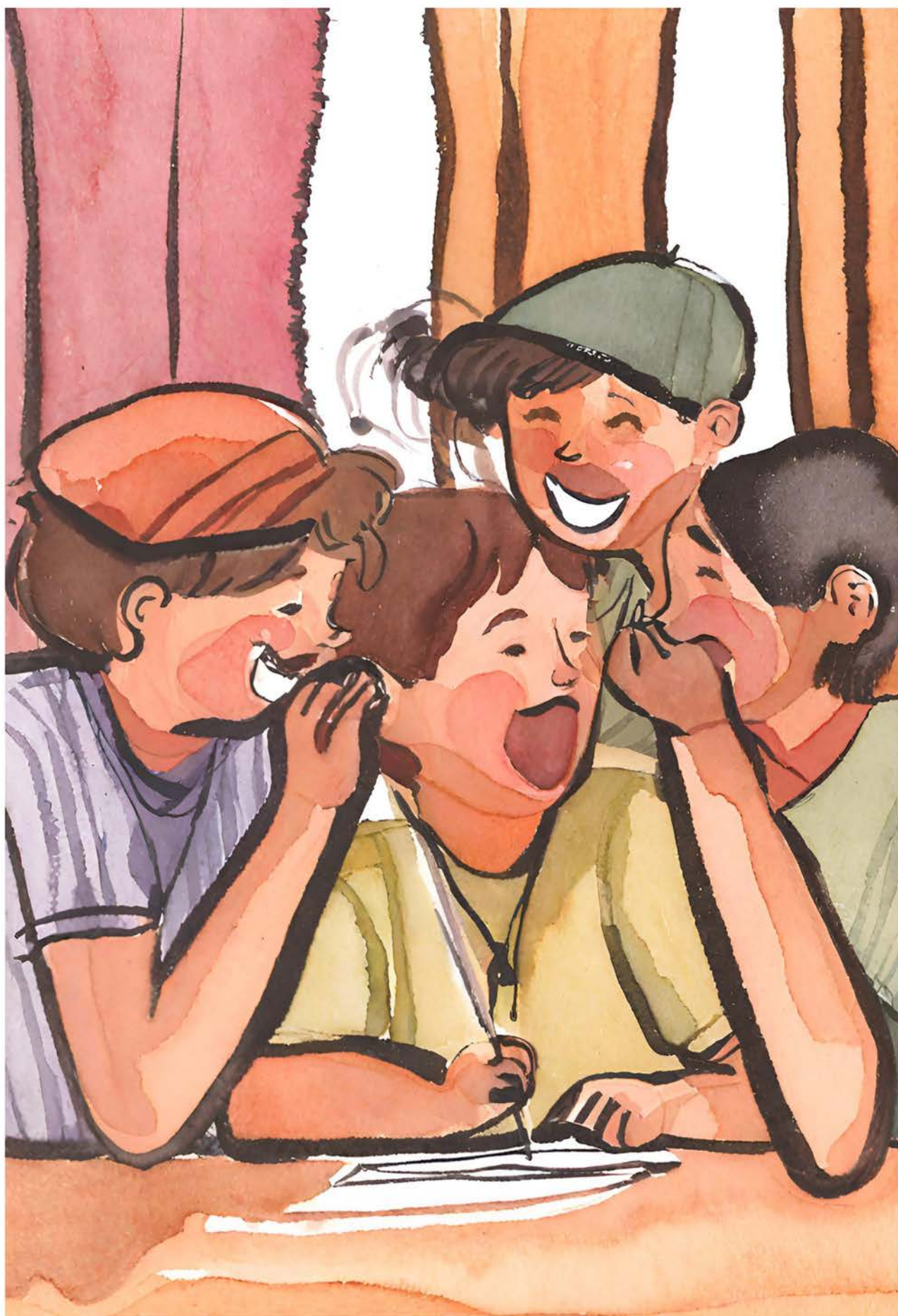
Facultate: Facultatea de Arhitectură și Urbanism

Specializare: Arhitectură și Urbanism

An de studiu: 3

Nume: Andrei T.

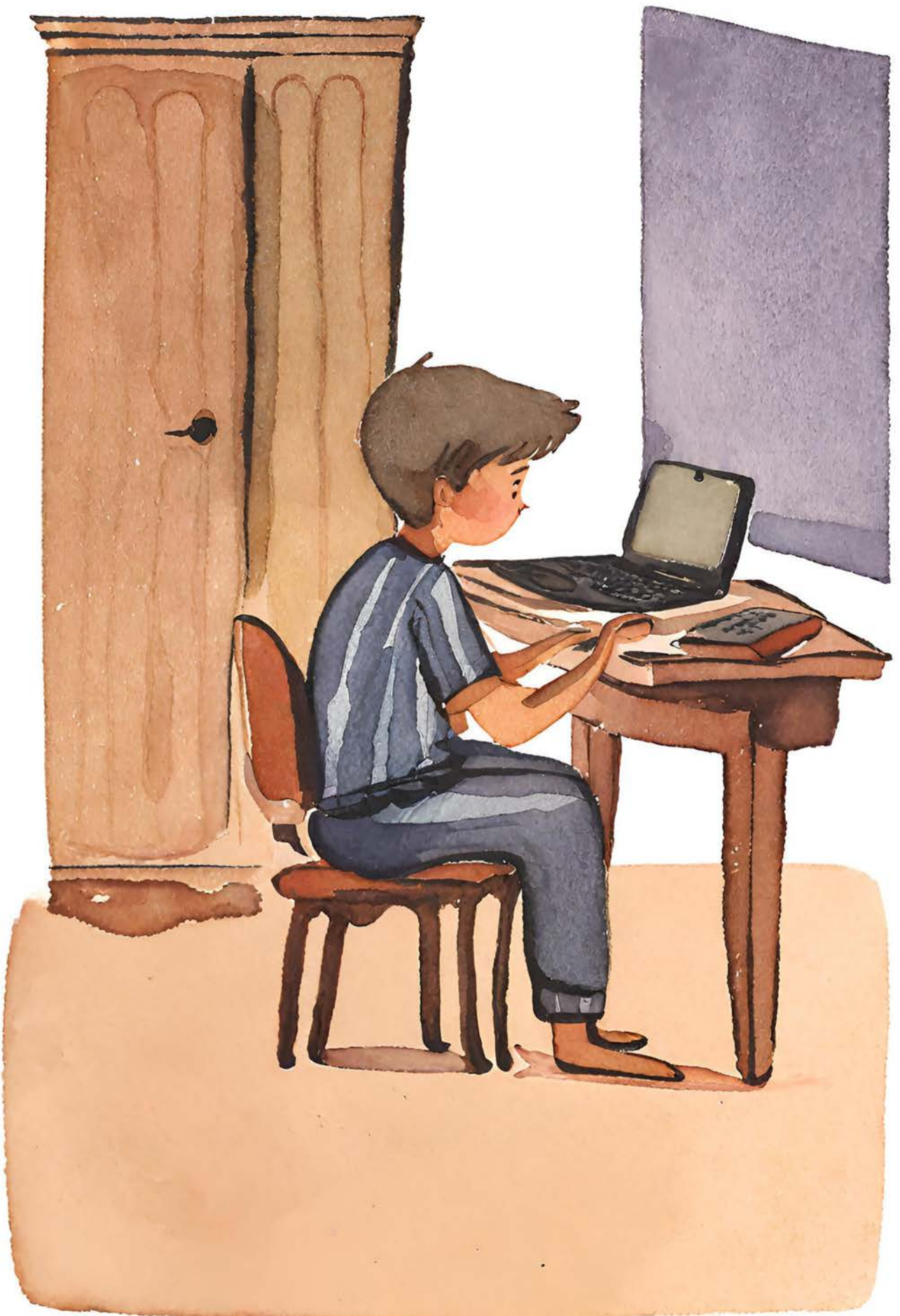
Prima lună de facultate pentru Andrei a fost de succes: “Mi-a plăcut mult cu toate că a fost scary și nu știam la ce să mă aștept. S-a simțit ca o gură de aer proaspăt după liceu, am simțit că mi-am găsit locul”. Prima sesiune a fost stresantă și ciudată: “Nu știam cum să o apuc, cum să învăț, cum să lucrez la proiecte, și nici nu am avut cui să cer sfaturi pentru că și colegii mei erau la fel de pierduți ca mine”. Integrarea pentru acesta într-un nou colectiv s-a întâmplat într-un mod foarte natural: “Nici nu mi-am dat seama că mi-am făcut prieteni. Fiind într-un context cu persoane cu aceleași interese, îți găsești oamenii. Am intrat în vorbă cu cât mai mulți colegi și m-am apropiat de cei cu care aveam ce povesti”. Andrei nu a simțit neapărat prezentă anxietatea la un nivel extrem: “Poate înainte de predări când timpul părea scurt să finalizez proiectele la care lucram și aveam impresia că nu o să termin, dar mi-am zis că dau tot ce pot și lucrez până când sunt eu mulțumit de mine și munca mea”. Primul an de facultate a fost o lecție de economie pentru tânărul student: “Țin minte că am ieșit cu colegii la o terasă și am plătit cu monezi. Ne-am căutat de mărunțiș prin buzunare toți pentru că nu ne ajungeau banii”.

XXXVII

Facultate: Universitatea Tehnică
Specializare: Electronică, Telecomunicații și Tehnologia Informației
An de studiu: Absolvent
Nume: Eduard Caragea

Prima lună de facultate a fost cea mai captivantă pentru Eduard: “Ideea de a merge la facultate, de a fi într-un oraș nou, departe de casă, statul la cămin și faptul că am reușit să intru la facultatea dorită au făcut ca prima lună să însemne foarte mult pentru mine”. Prima sesiune i-a arătat că bacul a fost nimic pe lângă ce urmează și că există încă nedreptate: “Multă informație inutilă de memorat, note date aiurea care nu reflectau cunoștințele pe care le-am acumulat și nedreptatea pe care o primești din partea anumitor profesori chiar și la nivelul universitar”. Integrarea a fost una ușoară, plăcută și benefică pentru Eduard: “Mi-am făcut mulți prieteni cu care încă păstrez legătura. Având în vedere experiența celor 4 ani de facultate, statul la cămin și relațiile de prietenie au fost cele mai importante în dezvoltarea mea ca și individ”. Nedreptățile din timpul sesiunilor au născut stări de anxietate pentru acest fost student: “Cel mai mult stres este în perioada sesiunii, deoarece acolo am resimțit cel mai înalt grad de nedreptate, ceea ce a condus la stări de anxietate. Prin nedreptate mă refer la faptul că deși reușeai să tocești toată materia, primeai în examen anumite întrebări ambiguu formulate sau nu ți se luau în considerare răspunsuri pentru că “nu ai scris cum am dictat/ cum e în carte””. Eduard s-a descurcat “ok” cu banii în primul an de facultate: “În ideea în care nu primeam o sumă mare de bani, de cele mai multe ori îmi găteam. Un beneficiu au fost tichetele de la StudCard și cantina care avea prețuri bune. Totuși mai multe burse acordare ar fi de mare ajutor”.

XXXVIII

Facultate: Facultatea de Științe și Tehnologie Alimentară

Specializare: Ingineria Produselor Alimentare

An de studiu: 3

Nume: Antonia C.

Pentru Antonia prima lună de facultate nu a fost cea mai ușoară: “A fost un început nou din viața mea și îmi era frică de necunoscut, dar mi-am făcut prieteni noi și a fost bine într-un final. Orele la facultate mi se păreau super grele și mă întrebam dacă o să termin facultatea sau dacă să mă las, dar iată-mă în anul 3 deja”. Nici prima sesiune nu a fost simplă: “A fost super grea pentru că eu am terminat profil uman la liceu și era multă chimie și greu le-am dat de cap pentru a putea trece examenele”. Fiind o fire sociabilă, s-a adaptat rapid în colectivul de la facultate. Examenele orale au fost principala sursă de anxietate pentru aceasta: “Fix primele examene ce le-am dat au fost în genul ăsta, dar am încercat să mă controlez și să mă concentrez pe răspunsul pe care trebuia să-l dau”. Antonia cheltuia destul de mult, dar încerca să fie mai economă, fiindcă nu primea bani mulți pe săptămână.

XXXIX

Facultate: Litere
Specializare: Pedagogia Învățământului Primar și Preșcolar
An de studiu: 3
Nume: Mira Spătaru

Pandemia îi caracterizează, Mirei, nu doar prima lună de facultate, ci tot anul 1: “Pot, totuși, să precizez că a fost plină de un amalgam provenit din emoție și confuzie. Fiind o etapă nouă, eram extrem de curioasă de cum se va desfășura activitatea în online. Am fost profund dezamăgită! Și nu, nu a fost vina profesorilor în totalitate, ci a oamenilor care au intervenit cu această variantă de studiu, fără a pregăti personalul. Și din cauza stângăciei profesorilor de a se folosi de online, lucrurile nu au fost pe măsura așteptată”. Pentru aceasta prima sesiune a fost cu multă frică de nereușită: “Consideram că facultatea mă va depăși, pentru început, mai ales că nu cochetasem cu materia de specialitate. Însă, m-am adaptat rapid, iar sesiunea a decurs mai bine decât mă așteptam”. Integrarea într-un nou colectiv nu a reprezentat, pentru Mira, un inconvenient: “Extrovertismul mă caracterizează, iar eu mă folosesc de acesta ca de o “mic-unealtă”. Îmi place să cunosc persoane noi cu care să socializez și cu care să pot face un schimb de opinii de calitate”. Din nefericire, Mira, s-a confruntat cu anxietatea și încă nu a învins-o complet: “Anxietatea e un târâm pe care l-am descoperit cu mult înainte de perioada facultății. Dar, cu siguranță, m-a copleșit și în această perioadă. Legat de facultate, multe stări anxioase mi-au fost provocate de frustrările create pe baza experiențelor trăite în cadrul acesteia. Un exemplu bun ar fi faptul că parcurgerea studiilor din acești trei ani nu m-a pregătit pentru domeniul în care urmează să activez. Este o stare de anxietate pe care nu am depășit-o în totalitate, dar la care consider că încep să fac progrese. Un prim pas a fost să realizez că, decât să rămân blocată într-o bulă a nesiguranței și neîncrederii de sine, mai bine încep să muncesc singură și să îmi umplu golurile care mă măcinau. Acum încep să cred că voi reuși și că nu e nevoie să renunț la ceea ce îmi doresc să fac, și anume, să educ și să îndrăgostesc copiii de voința proprie de a învăța din tot ce îi înconjoară”. Din punct de vedere financiar, tânăra a fost ajutată de părinții săi, dar un an jumate a beneficiat și de bursă: “Pentru mine acest aspect (faptul că banii îi aveam de la părinți), mă stresa, nu din cauza lor. Ei și-au asumat mereu rolul de părinți și au depus eforturi mari pentru a nu-mi lipsi nimic. Am avut și o perioadă mai dificilă în anul II, când tatăl meu a suferit o intervenție chirurgicală. Am fost mai limitată, dar nu mi-a lipsit necesarul”. Mira are și câteva gânduri pentru adolescenții care citesc această carte: “Aș vrea totuși să menționez viitorilor adolescenți care vor citi aceste rânduri, să nu se descurajeze. Sunt doar experiențe, iar experiențele sunt vaste și variate. Fiecare dintre noi va trece, la un moment dat, prin situații mai plăcute sau mai puțin plăcute, însă, scopul acestor rânduri împărtășite este de a fi împăcat cu gândul că face parte din realitate, din normalitate, tot ce ți se întâmplă și că nu ești singurul care trece prin asta. Cu multă strălucire, Mira”.

XXXX

Facultate: Facultatea de Litere
Specializare: Limbi Moderne Aplicate EN-SP
An de studiu: 2
Nume: Ștefania Ț.

Primul an de facultate fiind în perioada pandemiei, a fost destul de ușor pentru Ștefania, fiindcă prezența la cursuri a fost în format online. Dar acest aspect a făcut ca prima sesiune să fie puțin stresantă pentru aceasta: “Fiind online nu eram sigură, dacă am acumulat toate informațiile oferite de profesori și nu eram sigură că am toate materialele și toate lecțiile scrise pentru materia respectivă, deoarece comunicarea în format online nu a fost una prea strălucită”. Integrarea “a fost destul de ușoară, întrucât, înainte de începerea facultății s-au făcut tot felul de grupuri cu studenți care urmau să intre și ei în primul lor an academic. Printre acei studenți s-au regăsit și colegii mei de la facultatea pe care o urmez, ba chiar și de la specializarea la care studiez”. Anxietatea este prezentă și în viața Ștefaniei, în perioada sesiunilor: “De obicei nu sunt o persoană anxioasă, însă în preajma sesiunilor și în timpul lor îmi creez diverse scenarii, majoritatea negative. Încă nu am găsit un “leac” care să mă ajute să scap de ele”. În primul an nu i-a fost ușor să se încadreze în bugetul pe care îl avea setat de familia sa, deoarece fiind oraș mare, avea și opțiuni mai multe, în special la partea de vestimentație. Ștefania nu are povești amuzante, ci doar situații: “De fiecare dată, când, trebuia să mă întâlnesc cu prietenii mei, dacă ora de întâlnire era ora 20:00 seara, eu ajungeam la 22:00, pentru că nu știam Clujul și mergeam numai cu autobuzele greșite”.

XXXXI

Facultate: Facultatea de Sociologie și Asistență Socială

Specializare: -

An de studiu: 1 Master

Nume: Relu

Pentru Relu prima lună de facultate a fost oribilă: “A fost în online. În perioada liceului așa filme îmi dădeam, că voi fi la Cluj în primul an, o să-mi fac prieteni noi și că am să mă plimb pe străzile clujene bucurându-mă de tinerețe... Dar n-a fost așa... Stăteam în fața calculatorului de mă dureau toate după 6 ore de seminarii. După ce se termină, nici nu puteam ieși că era pandemie. Dar tot ieșeam pe furiș prin cartier. Omul are nevoie să iasă afară, nu să stea înăuntru toată ziua”. Prima sesiune pentru Relu a decurs bine: “A fost tot online, învățam și citeam mereu, deci nu îmi făceam mari griji. Prima sesiune fizică la fel, m-am descurcat, că îmi plăcea ceea ce învățam la cursuri”. Perioada de acomodare și integrare a fost o reușită: “În liceu nu aveam neapărat colegi cu care să rezonoz, dar la facultate simt că mi-am găsit locul. Colegii și profesorii mă apreciază pentru ceea ce sunt, iar datorită acestora nu m-aș întoarce în trecut”. Aceasta a resimțit stări de anxietate la fel ca mulți alți studenți pe perioada facultății: “La început, îmi era teamă că o să spun ceva greșit. Și cu cât mă abțineam să răspund, cu atât regretam mai mult că nu mi-am expus părerea... De teama că o să zic ceva greșit sau că o să fiu judecată. Însă nu m-am lăsat, m-am ambiționat să vorbesc, chiar dacă îmi era teamă. Iar acum, după 4 ani de facultate (acum fiind la master), vorbesc liber, fără să resimt anxietatea aceea puternică”. Venirea la Cluj din al doilea semestru a prins-o pe Relu fără un plan financiar atât de bine pus la punct: “Dat fiind că eram în online, îmi era comod să stau acasă. Însă când am venit la Cluj în semestrul 2, nu prea mă descurcam și ajungeam să cer bani de la ai mei, chiar și cu bursa. E foarte scump să trăiești în Cluj. Eram dezorganizată și asta mă făcea să cheltui aiurea. Cred că dacă aveam un plan, o schiță, ceva manager de cheltuieli, m-ar fi ajutat să iau decizii mai bune cu privire la cheltuieli... Dacă ai vicii precum fumatul, e și mai grav.. În primul an fumam cele mai ieftine țigări, de tractoriști... Că țigările te jecmănesc de bani și acum încerc să mă las cumva treptat”.

XXXXII

Facultate: Studii Europene
Specializare: Relații Internaționale, Linia Engleză
An de studiu: 3
Nume: Raluca Drăguț

Prima lună de facultate pentru Raluca a fost dinamică: “Orice aparține de domeniul noului este palpitant, interesant, chiar dacă eram supusă condițiilor pandemice, încântarea nu s-a evaporat. Eram curioasă de colegi, de materii și profesori. Organizarea nu a fost excelentă, dar am reușit să mă adaptez: activitatea facultății era gestionată de pe mai multe platforme, profesorii foloseau aplicații diferite pentru contactare”. Prima sesiune nu a fost atât de grea precum se aștepta: “Toată lumea mă pregătea psihic de mult stres și tensiune, mult de muncă și examene grele, dar pentru mine nu a fost așa dificilă prima sesiune; ca nivel de studiu a fost adecvată, abordabilă”. Timpul de integrare într-un alt colectiv a fost minunat pentru Raluca: “Chiar dacă nu sunt foarte apropiată cu mulți colegi, mereu mi-a plăcut să descopăr perspective, oameni, mentalități și principii diferite. Mă înțeleg cu majoritatea colegilor”. Aceasta nu s-a confruntat cu anxietatea pe parcursul facultății: “Zona de disconfort este firească, dorită și căutată pentru cei care vor să crească și să se dezvolte. M-am expus situațiilor inconfortabile doar pentru a mă analiza, cum reacționez, de ce și ce aș putea îmbunătăți eu la mine”. Fiind pandemie cheltuielile nu au fost atât de costisitoare pentru Raluca, învățând de acasă un semestru și jumătate. Ca o scurtă poveste amuzantă, studentă a ales să povestească o situație din pandemie: “Ecranul era singurul portal de comunicare între mine și facultate, dar de câteva ori uitasem că locuiesc cu familia :)) au fost dați când râdeam așa de tare cu sora mea, încât mă întreba profesoara de ce ne amuzăm, povesteam și toată lumea de pe Zoom începea să râdă isteric.. în fundal cred că duceam dorul umanității, să râdem și să vorbim, în afara activității robotizate, organizate”.

XXXXIII

Facultate: Facultatea de Științe Politice, Administrative și ale Comunicării

Specializare: Comunicare și PR

An de studiu: 3

Nume: Mara V.

Pentru Mara, prima lună de facultate nu a fost deloc ușoară: “Prima luna a fost destul de dificilă pentru mine. Nu prea cunoșteam colegii, iar pandemia nu a ajutat deloc pe partea de integrare. Ma simteam singură, chiar dacă aveam destul de multe proiecte de grup și ocazii să interacționez cu o parte din colegi.” Prima sesiune a trecut relativ ușor, dar a venit și cu experiența primei restanțe: “Nu am întâmpinat neapărat dificultăți în prima mea sesiune, însă la examenul cu proba orală m-am simțit foarte anxioasă, astfel că m-am blocat și am intrat în restanțe, lucru care m-a îngrijorat pe moment.” Mara se simte puțin tristă că nu a reușit să se apropie de colegii ei: “Sinceră să fiu, nici acum, în an terminal, nu mă simt integrată în colectiv. Într-un fel mă năruie acest lucru, că deși am petrecut aproape 3 ani cu acești oameni, cu puțini am reușit să creez legături care să dureze.” La fel ca mulți alți tineri, ea s-a confruntat cu anxietate post-pandemie: “Pentru mine toată perioada pandemiei mi-a adus anxietate. Faptul că nu aveam siguranța zilei de mâine și că am fost izolată de multe persoane dragi mi-a crescut considerabil nivelul de stres în corp. Una din perioadele care mi-au provocat multă anxietate la facultate a fost în anul I, semestrul II, când am reinceput să mergem fizic și mi-am dat seama cât de tare m-am închis în mine. M-a ajutat mult să trec peste aceste “obstacole” faptul că am mers constant la sesiuni de terapie, însă tot consider că am perioade în care nu mă descurc să îmi gestionez emoțiile de genul.” Fiind clujeancă și locuind cu părinții, partea financiară nu a reprezentat o greutate pentru Mara.

XXXXIV

Facultate: FSPAC
Specializare: Comunicare și PR
An de studiu: 3
Nume: Antonia T.

Antonia a avut așteptări mari de la începerea facultății: “Aveam așteptări mari, credeam ca grupa va fi mai unită, credeam că vor exista mai multe ieșiri dar asta nu s-a întâmplat. Am început online așa că era destul de dificil să dezvoltăm o legătură cu profesorii.” Prima ei sesiune a decurs bine, într-un format cu care nu era obișnuită: “Prima sesiune a fost online. Am fost puțin confuză având în vedere că nu mă descurcam atât de bine pe laptop, dar sesiunea în sine a fost ușoară.” Nu a legat relații noi de prietenie, însă a păstrat prietenii cu cei cu care a venit împreună la facultate: “Am avut norocul de a avea prieteni care au dat la aceeași facultate ca și mine, așa că nu m-am simțit singură. Mi s-a părut greu să îmi fac prieteni noi dar poate nici nu mi-am dat destul silința. Mă înțeleg cu colegii dar nu pot spune că am legat prietenii noi”. Deoarece s-a simțit confortabilă printre colegi și profesori, ea nu s-a confruntat cu anxietatea: “Nu. În general studenții și profesorii sunt oameni calzi așa că nu m-am simțit inconfortabilă niciodată, iar cu vorbitul în public m-am obișnuit pe parcurs.” A fost greu pentru Antonia să balanseze munca și facultatea pe perioada studenției: “Am avut un job încă din anul 1 și primeam bursa, dar nu prea îmi ajungeau banii și nici timpul. A fost cam stresant să balansezi munca cu facultatea așa că în anul 3 am simțit nevoia să am un job mai stabil și m-am mutat la distanță. Mi-am ușurat cu mult viața și regret că n-am făcut asta din primul an.”

Facultate: Facultatea de drept, UBB

Specializare: Drept

An de studiu: 3

Nume: Bianca R.

Pentru Bianca, prima lună e facultate a fost frumoasă și plină de emoții: “ Emoțiile legate de prima perioadă a anului I de facultate au început imediat după primirea rezultatului pozitiv în urma examenului de admitere. Confortul colegilor din liceu și a profesorilor a dispărut, iar necunoscutul structurii din facultate a apărut, dar am fost norocoasă să am prieteni vechi alături, așa că tranziția a fost semnificativ mai ușoară. A fost o perioadă frumoasă, căci am avut șansa să cunosc oameni noi, dar stresantă, deoarece cumulum materiei a fost neașteptat.” Prima sesiune a fost dificilă: “Prima sesiune pentru mine a fost un șoc, deoarece am trăit primul meu eșec: primul examen, prima restanță. Acum nu mai pare așa dramatic atunci când privesc în urmă, însă pentru fata de 18 ani obișnuită cu rezultate excelente a fost greu. Din fericire am depășit acel moment rapid și am reușit să mă concentrez pentru următoarele examene, sesiunile ce au urmat nemaifiind atât de pline de lacrimi.” Bianca nu a avut probleme să se integreze în colectiv și a legat prietenii cu mulți colegi: “

Firea mea sociabilă m-a ajutat să îmi fac prieteni noi rapid, am reușit să leg relații cu mulți colegi, iar cu restul mă înțeleg bine la nivel de colegialitate. Consider ca integrarea e mai ușoară în facultate, căci majoritatea sunt în căutare de companie și dornici să formeze prietenii. Un argument în privința asta ar fi numărul de studenți veniți din alte orașe, care ajung fără nicio cunoștință din vechea lor comunitate, iar nevoia de un prieten, o ieșire în oraș sau chiar un partener de studiu cred că am simțit-o toți măcar o dată în viață.” Aceasta a trecut prin momente pline de anxietate, însă a învățat să aibă încredere în ea și a avut alături persoane care au încurajat-o: “Stările anxioase îmi sunt cunoscute, însă niciodată nu am simțit că mă copleșesc total. Printre situațiile în care m-am confruntat cu ele se numără primul stagiul de practică realizat, primele ședințe de judecată la care am participat ca observator și examenele orale extrem de dificile, dar ce m-a ajutat să trec peste stările mele interioare a fost gândul că mulți alții înaintea mea au trecut prin aceleași experiențe și au reușit să se descurce cu brio. Am încercat să mă conving că eu nu sunt cu nimic mai prejos decât alții și să îmi ofer puțină încredere în forțele proprii, căci cu munca multă am reușit până acum ce mi-am propus. De asemenea, am avut și norocul de a întâlni persoane care m-au încurajat și îndrumat, iar pentru asta le sunt veșnic recunoscătoare, deoarece aveam mare nevoie de câteva cuvinte pozitive.” Din punct de vedere financiar, ea nu a întâmpinat dificultăți: “Susținerea părinților mei m-a scutit de experiențe neplăcute din acest punct de vedere, iar faptul că sunt născută și locuiesc în Cluj-Napoca m-a scutit de cheltuielile legate de cazare, acesta fiind unul dintre motivele pentru care mulți studenți nu reușesc să studieze unde își doresc, chiriile fiind foarte costisitoare comparativ cu câștigul.” Biancă i-au rămas în minte câteva momente dragi din anii de facultate: “Poveste amuzantă nu îmi vine în acest moment în minte, dar pot

enumera momentele care mi-au făcut mie studenția cea mai frumoasă. Astfel, întâlnirile cu prietenii după câteva săptămâni de studiu intens și faptul că puteam în sfârșit să aflăm ce se mai întâmplă în viața fiecăruia au fost mereu un moment savuros. De asemenea, ieșirile la petreceri și cafelele dintre seminarii sunt momente de restart complet, simți ca ai putere din nou să mai participi la câteva activități legate de facultate.”

Cuvânt de final

Dacă ai ajuns aici înseamnă că ai avut răbdarea necesară să parcurgi toate poveștile studenților. Unele bune prin maniera în care au fost povestite, altele bune prin întâmplări și amintiri, dar toate suficient de interesante încât să ne putem face o impresie generală despre ce a însemnat primul an de facultate pentru povestitorii ediției din 2024.

Fuga deseori disperată după nevoile de bază pe care viețile noastre ni le cer tinde să ascundă capacitatea noastră de a ajuta. Iar acest întreg proiect este un ajutor oferit altora. Ne-ai ajutat tu prin donația făcută. Ne-au ajutat reprezentanții fundației pentru că au acceptat să îi transformăm în cauza specială de care acest proiect a avut nevoie.

Dar în mod special ne-au ajutat studenții, editorii acestei cărți, care în ultimele lor săptămâni de facultate au ales să se dedice unor eforturi consumatoare de energie și timp. Și au făcut-o în mod voluntar. Fiindcă vreau să te anunț că întreg proiectul a fost organizat sub cupola unui curs opțional de facultate, cu planurile pentru acesta anunțate într-un timp rezonabil, suficient de rezonabil încât să le permită să se retragă dacă nu erau dornici să se implice și să ajute. Unii s-au retras, dar cei pe care îi vezi pe copertă sunt acolo pentru că au crezut că pot face o diferență în viața altor persoane.

Viața de student, astăzi, este una mai stresantă și mai complicată decât în urmă cu câțiva ani. Presiunea pe ei este foarte mare, lucrurile se mișcă foarte repede în viețile lor și nu sunt deloc imuni la problemele de care se lovesc cei mai în vârstă decât ei. Și cu toate astea, în tot acest haos mai mult sau mai puțin organizat, au rămas alături de cei care se vor bucura de efortul lor.

Le mulțumesc și sunt foarte mândru că am putut coordona un asemenea proiect, cu asemenea oameni și cu o asemenea concluzie.

Dorin Spoaller, PhD

Coordonator proiect.

MAMĂ, TATĂ, SUNT OK!

POVESTI DIN FOLCLORUL STUDENȚESC.

"Descoperiți povestea vibrantă a studenției românești, de la primele zile în facultate până la sesiunile tensionate de examene și aventurile haioase din afara sălilor de clasă. Toate veniturile generate de această carte sunt donate Fundației Charis, care sprijină cei vulnerabili din societate. Contribuiți la o cauză nobilă și descoperiți experiența unică a studenției."
